

yediveren

Ekim - Kasım - Aralık • Sayı 4 • 10 TL • 2021

DÜŞÜNCE EDEBİYAT VE SANAT DERGİSİ

fütürist bir yaklaşım TRANSHÜMANİZM

**BENCİLLİĞE GÜZELLEME
ANTROPOSANTRİZM**
Rabia MECAN

**ALLAH (CC)'NİN
VARLIĞI ÜZERİNE**
Selman AYDEMİR

**ÜRDÜN
NOTLARI**
Mehmet ÖZEK

**CEMAL BALIBEY
BİLAL YALDIZCI'YI ANLATTI**
Tamer AKÇELİK

**DİJİTAL
PRANGALAR**
Hulusi GÜRLER

**YOKSUL
ENDÜSTRİSİ**
Ferdi ÇÜRÜK

Yediveren Eğitim Kültür ve
Hizmet Derneği
Yayın Organı

Sayı 4
Ekim - Kasım - Aralık

İnsan ve Medeniyet Hareketi
Yediveren Adına
İmtiyaz Sahibi
Hilmi Kaya

Sorumlu Yazı İşleri
Müdürü
Murat Deli

Editör
Mehmet Özek

Yayın Kurulu
Rabia Mecan
Zehranur Yavuz
Saadet Açıkça
Enes Yılmaz
Feyzi Özek
Taner Çayır

Görsel Yönetmen
Kadir İnan

Son Okuma
Tayfun Yıldız

Tasarım
İsmail Tuna

Yayın Türü: Süreli Yayın
ISSN: 2757-5535

Adres
Yunus Emre Mahallesi
İnönü Caddesi
377. Sokak No:4

İletişim
0212 620 76 76

Email
yediverenicinyaz@gmail.com

Baskı
Matbaa İsmi

Sosyal Medya
f t i DergiYediveren

© Yayınlanan tüm eserlerin
bütün hakları Yediveren
Dergisi'ne aittir. Kaynak gösteri-
lerek alıntılanabilir.

EDITÖRDEN

İnsanın yolculuğu ilk insanın yaratılışından günümüze değin süreklilik göstermiştir. Kimi zaman Nuh Tufanı ile kimi zaman kavimlerin helakıyla bu yolculuk akamete uğramış görünse de kıyamet gününe kadar devamlılık gösterecektir. İnsan bir zaman doğa ile mücadelesinde doğayı aktif konumdan pasif konuma, başka bir zaman yaratıcıyla mücadelesinde yaratıcıyı aktif konumdan pasif konuma, nihayet teknolojiyle mücadelesinde aktif konumundan pasif konuma doğru bir seyir takip etmiştir. İşte bu seyir halinin son kertesinde transhümanizm durağına varmıştır.

İnsanın varlığını temellendirme noktasında Allah'ı bir aktör olarak işin içinde görüp görmemesi, görüyorsa Allah'a dair düşüncesinin ne tür bir tasavvura denk düştüğü oldukça kritik öneme sahiptir. Zira Allah'ı yaratan ve terbiye eden noktasında etkin bir varlık olarak görmek ya da görmemek kişinin çevresiyle olan ilişkisine şekil veren en önemli etmendir. İnsanın kendisiyle, hemcinsleriyle ve kendi dışındaki varlık âlemi ile ilişkisi de bu bağlamda şekillenen yaratıcıyı kabul etme ya da etmeme temelli bir ilişkidir.

Allah, Nisa Suresi 28. Ayette **“Allah yükünüzü hafifletmek ister; çünkü insan zayıf yaratılmıştır.”** buyurur. İnsan bu minvalde zayıf yaratılmış bir varlıktır. Transhümanizm ile insanın bu eksik yönlerinin ortadan kaldırılması amacıyla teknoloji faaliyetlerinin bu yönde kullanılması gerekliliği söz konusu olmuştur. Hataya yer bırakmayan, insanın maksimum sınırlarına ulaşmasını sağlayacak olan robot-insan karışımı olan cyborg'lar zayıf yaratılan insanın güçlü kılınması yolunda atılan adımlardır. Gelecekte nasıl bir insan ile karşılaşacağımız konusu daha çok tartışılacak gibi. Biz de bu sayımızda bu konuyla karşınızdayız. Keyifli okumalar dileriz.

Selâmun Aleyküm

İÇİNDEKİLER

- 4 **Bencilliğe Güzelleme: Antroposantrizm**
Rabia MECAN
- 7 **Allah (CC)'nin Varlığı Üzerine**
Selman AYDEMİR
- 9 **Dijital Prangalar**
Hulusi GÜRLER
- 11 **Feminizm mi Feminazim mi?**
Enes YILMAZ
- 13 **Kusursuz İnsan**
Saadet AÇIKÇA
- 15 **Kalbim Allah Sevgisi İle Doluyken Süper Güce İhtiyacım Yok**
Aynur YAVUZ
- 17 **Cemal Balıkbey Bilal Yıldızcı'yı Anlattı - *Söyleşi***
Tamer AKÇELİK
- 20 **Ürdün Notları - *Sefer Düşü***
Mehmet ÖZEK
- 24 **Hocaların Hocası, Tevazu ve Zühd Timsali Şeyh Mehmet Zahit Kotku Hz. - *Diriliş Öncüleri***
Zehra Nur YAVUZ
- 26 **Kişi Okuduktan Sonra Ne Yapar? - *Deneme***
Şevket HÜNER
- 28 **Yoksul Endüstrisi - *Yazgı ve Kurgu***
Ferdî ÇÜRÜK
- 30 **Siyer Bulmaca**
Ecrin ALTAŞ

Bencilliğe Güzelleme: Antroposantrizm

Rabia MECAN

*“Yek katre-i hûnest, sâd hezârân endîşe
İnsan bir damla kan, bin endîşedir.” Sadî Şirazî*

Antroposantrizm, Yunanca antropos ‘insan’ ve Latince centrails ‘merkez’ sözcüklerinden müteşekkil insan-merkezçiliğini tanımlayan bir kavramdır. İnsanın her şeyin merkezinde olduğu görüşünü savunan bu felsefi ve pratik akım evrendeki her şeyin insan için; insana hizmet etmek için var olduğunu savunur. Buna göre insan, makrokoz-mosta en değerli varlıktır. Olumlu ya da olumsuz insanın her fikri ve eylemi, insan dışı yaratılan mahlûkattan üstündür. Bir nevi ayrımcılık ilkesidir.

Bu fikrin temelini Antik Yunan dönemine dayandırabiliriz. Yunan filozoflarının insanı ve doğayı anlamlandırmaya çalışırken, insanı makro alemin merkezinde konumlandırarak ‘insan haricindeki şeylerin değerinin sadece insanlara sağladıkları fayda kadardır’ düşüncesini savunduklarına şahit oluruz. (bkz. Aristoteles-Politika) Durgun bir suya atılan taşı düşünelim, taşın suda merkezden başlayarak yayılan dairesel boyutta dalgalar oluşturduğunu görürüz.

Dalgaların boyutu ve yayılma hızını etkileyen, merkezde oluşan dalgadır. Antroposantrizme göre insan durgun su yüzeyinde oluşan o ilk dalgadır. Bu, Protogaras’ın “insan her şeyin ölçüsüdür” görüşüne denk düşer. Bu ölçüt 14. yüzyıl sonrası ekseriyetle Batı dünyasında varlığını hissettirir. Rönesans’la birlikte aklın sorgulanmaya başladığı dönemlerde insan-doğa ilişkisine bir de bilim (akıl) ve teknoloji eklenir. İnsan, bilim ve teknoloji vasıtasıyla doğaya hükmedebilir, mevcut nesneleri kendi menfaati için kullanabilirdi. Bu pragmatist görüş mevcudatı değersiz, hikmetsiz ve abes kılmıştır. Materyalizm, Marksizm, Liberalizm, Egzistansiyalizm gibi akımların da temelini oluşturan Hümanizme gelindiğinde insan çok daha büyük bir kopuş yaşamıştır; beşeriyet kutsallaştırılmış insan bir put hatta bir din gibi görülmüştür. Bu put sanılanın aksine insanın aklını ve ruhunu özgürleştirmemiş; sefilleştirmiş ve köleleştirmiştir. İnsan üstünde bir güç kabul etmeyen bu ‘izmler’ insanın kendi dışındaki varlıkları ötekileştirmesini

İnsanların, evlerinde, iş yerlerinde duvarlarına astıkları sahte doğa resimlerinden ya da evin en göze çarpan alanlarına yerleştirdikleri heykellerden doğanın kendisine daha az değer verdikleri aşikâr.

ve sömürsünü beraberinde getirmiş; medeniyet kisvesi altında çeşitli övgülerle karşılanan bu insan-merkeziyetçilik var olan kaynakları tek taraflı bir tasarrufla tüketmeyi normalleştirmiştir. Nitekim yaşanan savaşlar, ekonomi ve güç kavgaları insanın megaloman, ben-merkezci (egoist) tavrı ekolojik, biyolojik ve en nihayetinde beşerî tahribata yol açmıştır.

Türcü düşünceden insanın kendi kendini yok ettiği böylesi egosantrik bir düzende dünya birçok kaosa şahitlik etti: 1945 yılında Hiroşima'ya atılan atom bombası on binlerce insanın ölümüne sebep oldu. Nükleer silahlar devrini başlatan bu hadiseyle birlikte ülkelerin nükleer santraller kurma yarışı yine insanın ve doğanın tahribatını hızlandırdı. Türkiye'de de etkisini gördüğümüz Çernobil faciasıyla birlikte halihazırda radyoaktif serpintilerin olduğu ve 2065 yılına kadar da bu radyasyonun devam edeceği haberleri yapıldı. Radyoaktif sızıntılardan etkilenen yalnızca insanlar değildi. Mutasyona uğrayan, ölen hayvanlar ve bitkiler de vardı. Fakat kimse bu savaşın sorumluluğunu üstlenmedi. Birkaç ay önce Kuveyt'te yaklaşık 7 milyon lastiğin bulunduğu alanda yangın çıktı ya da bilinçli bir imha çalışmasıydı. Rüzgârın etkisiyle yayılan dumanlardan çevre halkla birlikte, hayvanlar ve bitkiler de etkilendi. Yine sosyal medyada gündem olan Tuz Gölü'ndeki flamingoların ölüm hadisesi ya da kuruyan göl, dere ağızları, nehirler ve

burada yok olan habitat... Bilinçsiz sulama teknikleri, şahısların kaçak kanallarla göl ve derelerdeki suları kendi arazilerine yönlendirmeleri... Biyoçeşitlilik kaybı ve ekolojik krize yol açan, 'doğayı toplumun ihtiyaçlarına göre şekillendirme' tutumunun şiddetli etkilerini görmeye devam edeceğiz. Çünkü narsist sömürge toplumları aşırı tüketime devam ediyor.

İnsanların, evlerinde, iş yerlerinde duvarlarına astıkları sahte doğa resimlerinden ya da evin en göze çarpan alanlarına yerleştirdikleri heykellerden doğanın kendisine daha az değer verdikleri aşikâr. Hangi estetik kaygı, beğenilme, takdir edilme arzusu veya maddi kazanç hırsı canlı bir bitkinin üzerine boya tozu döktürür?

Varlıkların 'lisân-ı hâllerini' dinlemekten, hakiki manalarını anlamaktan insanı alıkoyan şey ona kibrini sevdiren bu hâldir. Bu durumun hak dinlerde, kutsal kitaplarda karşılığının olmamasına rağmen dini, varlık algısından soyutlayan antroposantrik inanç ve temellerinin özellikle İslam coğrafyasında savunuluyor olması hayli düşündürücü. Sanırım bu sorunun temeli 'Okul' emrinin yanlış anlaşılmasına dayanıyor. İnsan neyi okuyacaktı? Bu zahir anlamda bir okuma emrinin de ötesinde halk edilen mevcudatı 'Rabbin adıyla okumak' olabilir miydi?

"Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu (yaratılanların boş yere yaratıldığı iddiası) inkâr edenlerin zannıdır." Sâd/27

Hakîm ve Halik olan Yüce Allah eşyayı hikmetle, hak üzere yaratmıştır. İnsan ancak bunu bilmekle, yer ve gök arasında yaratılan her mahlûkun manasını anlama yoluna girer. Çünkü eşyanın hakikati bir sırdır ve bu sırda ermek için önce onun hikmetli olduğunun bilinmesi gerekir. Yûnûs'un sarı çiçeğe hâlini sorması bu yüzdendir.

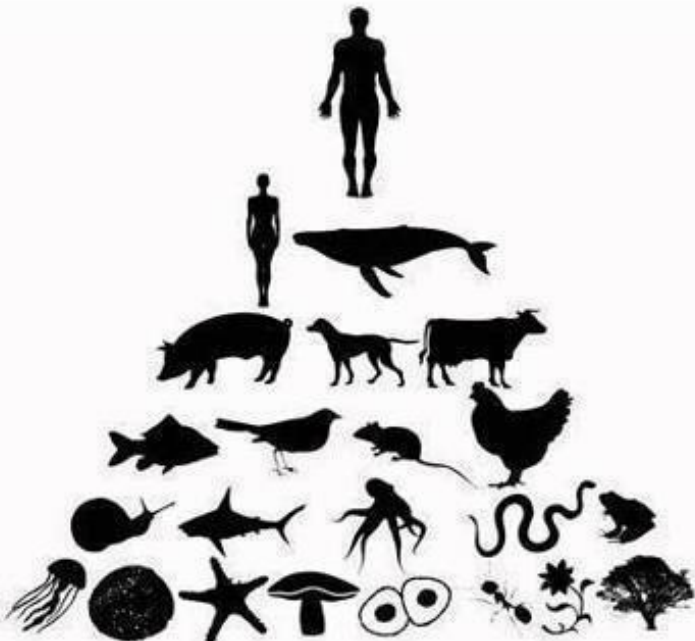
Gazzâlî, içinde yaşadığımız kâinatı şöyle değerlendirir; "Bu âlem, içinde muhtaç olduğun her şey bulunan bir ev gibidir. Gök tavan gibi yükseltilmiştir. Yeryüzü döşek gibi serilmiş ve yıldızlar kandiller gibi asılmıştır. Madenler hazineler gibi saklanmıştır. Bunlardan her biri keyfiyetine göre insanlar için hazırlanmıştır. İnsan ise eski bir evin sahibi gibidir. Bu evde bulunan çeşitli bitkiler, hayvanlar, insanın

ihtiyacını karşılamak içindir." (Bkz. Gazzâlî, El Hikmetü Fi Mahlukatillahî Azze ve Celle, Daru'l-Kütübî'l-İlmîyye) Yaratılmışların en şerefli olan insana sunulan kâinat Allah tasarrufundadır. "(Resulüm!) De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi tâ kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size ışık getirecek tanrı kimdir? Hâlâ iştmececek misiniz?" Kasas/71

Allah'ın bu ilahi nizamı, kâinatın her halini ahenkle tertip edip yeryüzünün halifesi olan insana vakfetmesi, 'izmlerle', batıl akımlarla açıklanabilecek yahut anlamlandırılacak bir hakikat değildir. Nimetlerin tesadüfi olduğunu ileri süren materyalist iddialar, insanın kendisi ve etrafında müşahade ettiği şeyleri sıradanlaştırır. Bu sebeple insan kendini ve mahlûkatı 'okurken' başvurduğu kaynaklara dikkat etmelidir. Zira insan-merkezci anlayışın temelini yanlış ya da eksik keşif ve tanımlama oluşturmuştur.

Ez-cümle insan, âlâ-i iliyin (yücelerin en yücesi) ile esfel-i sâfilin (aşağıların aşağısı) arasında her mertebeye aday bir varlıktır. Bu iki derece arasında her kademede insan, varlığının bilincine ve hakikatine ulaşma, onu anlamlandırma gayreti içindedir. Kendi mikrokozmosunu bilme arzusu ve oradaki keşfi insanın kendisini geçerli ve etkin kılma hezeyanından başka bir şey değildir. Bütün bu mübhemât insanı salt kusurlu ya da kusursuz bir varlık olarak tanımlamamıza delil değildir; bunu bütün bir insanlık için varsaymak ise hakikate ters düşmektedir. Burada dikkat edilmesi gereken asıl mesele batıl akımlar hususunda insanın taassup-kâr tavrıdır.

EGO

ECO

Allah (CC)'nin Varlığı Üzerine

Selman AYDEMİR

Allah cc'nin varlığı ispatlanabilir mi? Bu yazımın amacı bu soruyu "evet" ya da "hayır" şeklinde bir cevaba götürmek değil. Bu soru ekseninde bir düşünsel derinlik sağlamak ve sizleri de düşünmeye davet etmek esas niyetimdir. Batı dünyasında adını duyuran birçok filozof için bu mesele kendi felsefi yollarını inşa ederlerken isnat ettikleri bir nirengi noktasıdır. İlkçağ filozofları Platon, Aristoteles'den tutun modern çağ filozofları Descartes, Kant, Hegel ve daha birçok çağını aşmış filozof için Tanrı kavramı kalın bir düşünüm noktasıdır. Müslümanlar en başından Allah cc'nin varlığını kabul eden bir ön şart ile bu daireye girdikleri için bu mesele genellikle mevzu bahis olmaz. Şimdi gelin bu mesele batı dünyasında nasıl ele alınmış kısaca ona bakalım daha sonra kendi payımıza düşenleri toplamaya çalışalım.

Batı medeniyeti kendi kaderini ilkçağ, ortaçağ ve yeniçağ ya da modern çağ gibi bölümlere ayırmıştır. Aslında bütün bu bölünmenin temeline Hz İsa ile gelen Hristiyanlık dininin yaptığı etkiyi koyabiliriz. Hristiyanlık (ya da o dönemki İslam) MÖ 500'ler den beri yetişip gelen filozoflar dünyasını allak bullak etmişti. Neden? Çünkü sadece düşünen ve bilgiyi elinde tutan bir avuç filozoflar sınıfı ile bu bilgiyi elinde tutmadığı için hor görülen aşağı sınıf arasındaki bu fark Hristiyanlık ile baltalandı. Aşağı sınıfta yer alan insanları muhatap alan ve onlara dost olmayı teklif eden bir din büyük bir insan yığını tarafından hemencecik

benimsendi ve bu dine akın akın girdiler. Serbest düşüncenin yerini ilahi vahiylerin merkezde olduğu bir öğreti dönemi (skolastik dönem) aldı. Bu kadar insanın benimsediği ve akın akın iman ettikleri bir inanışa artık ne filozoflar ne de paganlar dış geçiremediler. Şurası son derece önemlidir; ne Platon ne de Aristo (Herakleitos, Demokritos gibi birçok ilk çağ filozoflarını da sayabiliriz) Tanrı'yı asla reddetmezler; fakat onu sadece bir mantık olarak "İlk Hareket Ettirici", "Mutlak İyi", "Mutlak Bir" ya da "En Yetkin Varlık" gibi kavramlarla ifade ederler. Mesela Platon için bir idealar dünyası vardır ve Tanrı bu dünyaya göre evreni tasarlayan bir sanatçıdır. En kritik nokta (yani Hristiyanlık ile gelen ve bu filozofların asla kabul etmeyecekleri şey) Tanrı'nın (yani bu en yetkin varlığın) gözetleyen, acıyan, affeden, lütufta bulunan ve hatta dost olabilen bir Tanrı olmasıdır. Onlara göre böyle bir şey olamaz, bu insanın Tanrı'yı kendisi gibi düşünme hastalığıdır (antropomorfizm). Yani onların nazarında ancak bir kuruntu olabilir. En yetkin varlık nasıl olur da daha az yetkin olan insana teveccüh gösterir? Bu kritik nokta Hristiyan İseviler ile pagan ve filozofları karşı karşıya getirmiştir. Daha sonra bir kısım din adamları (kendin dinlerine ihanet ederek) karşı taraf ile uzlaşmaya varmak suretiyle (daha doğrusu kendilerini acındırarak) kendi Skolastizm'lerini bina etmişlerdir. İsa (as)'ın ilahi ruh olan Tanrı'dan bir parça taşıdığı düşüncesi ile Stoacılar ile el sıkıştılar ve bir orta yol bulundu. Zaten bu pis uzlaşma daha sonra Allah cc tarafından Kuran' da kınanmıştır.

Descartes ;"Tanrı vardır çünkü zihnime bu kavramı ben deneyleyerek (yani doğrudan görerek, dokunarak ya da işiterek) yerleştirmedim. Bunu ancak zihnime Tanrı kendisi koymuş olabilir" diyerek kendi Tanrı ispatlamasını bu şekilde yapmıştır. İnsanın nasıl bildiği konusu (epistemoloji) yüzyıllar boyunca filozoflar tarafından tartışılacak bir konudur. Bazıları insanın bütün bilgilerinin doğuştan zihinde hazır olduğunu bunları zamanla hatırladıklarını dile getirmişlerdir (Platon). Buna karşın diğer bazıları ise insanın doğuştan zihnen boş bir şekilde doğduklarını ancak deneyleme yoluyla bilgi sahibi olduklarını söylerler (mesela John Locke). Bu kritik nokta Rönesans'tan başlayarak Yeniçağ ve Modern Çağ boyunca farklı açılardan ve derinliklerden değerlendirilerek hemen hemen günümüze kadar gelmiştir. Tabi günümüzde artık bu konular sadece felsefe parçalamak isteyenlerin ilgisini çekmek dışında mevzu bahis edilen konular değildir. Bu meseleler halledildiği için mi? Hayır. Sadece dünyanın boş şeylerle oyalamak, insanoğlunun da buna kanmak gibi bir özelliği var. İnsanlığın modernlik macerası (çukuru) bizi esas meselelerden uzaklaştırmış. "Tanrı zihnimde ne arıyor? Diyen Descartes, kendi düşüncelerine bigâne kalmayarak günümüz aydınlarının birçoğundan (?) fersah fersah ileridedir.

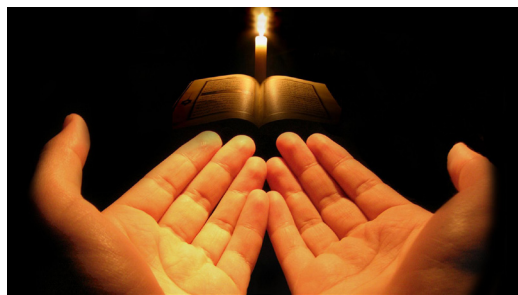
Filozofların Tanrı kavramını açıklarken dayandırdıkları diğer bir ilke de "Yeter Sebep İlkesi"dir. Bu ilke kabaca şöyle açıklanır: doğada her olay (fenomen) bir sebebe bağlı olarak gerçekleşir. Mesela bir ağacın kökünden sökülüp bir kenara düşmesinin sebebi rüzgârdır. Peki, rüzgârın sebebi nedir dediğimiz zaman buna alçak ve yüksek hava basıncının oluşması şeklinde cevap veririz. Peki, alçak ve yüksek hava basınçlarını oluşturan sebep nedir diye sorsak (zorlayarak) dünyanın hareketleri diyebiliriz belki. Onun sebebi, bunun sebebi derken kayboluyoruz. İşte bütün sebepleri bilemeyeceğimiz için bunu filozoflar olsa olsa bunu yapan Tanrı olabilir demişlerdir. Bu yaklaşım ve sağladığı açıklanmalardan alacağımız paylar olduğunu düşünüyorum. İlk sebebin bilinemeyeceği gerçeği Rabbimize karşı olan havf ve saygının artışına sebep olmalıdır.

Allah (cc) peygamberine Bedir Savaşı esnasında attığı oku kendisinin attığını söylemiştir. Savaşta onları siz öldürmediniz, onları Allah öldürdü; (oku) attığında da sen atmadın, Allah attı..(Enfâl/17) Bu ayeti okuyan birçoğunun zihnine şöyle bir nakısa yansıyabilir. Oku tutan hedefi gözetken ve düşmana fırlatan bir insan var. Nasıl olur da bu

kadar basit ve yalın bir eylemde bile Allah cc "atan sen değilsin biziz" diyebiliyor. Çünkü nübüvvetin başından o ana kadar imkânları Peygamberin önüne seren, ona yol gösteren ve sebepleri denk getiren Allah cc olduğunu göre o zaman "okun atılması bile" kendiliğinden olmaz. Peki buradan şu sonucu çıkarabilir miyiz; bir öğrencinin kalem kaldırıp bir harf yazması bile "Allah'ın yazdırması ile" mi oluyor? Tabi ki de evet. Sabah evden çalışmak için dışarı çıktığımız zaman kafamızda türlü hesaplar ile güne başlarız. "Önce hastaneye gideyim sonra işe geçerim", "şundan paramı alayım sonra arabayla hiç durmadan şuraya gideyim", "şu işten paramı alabilirsem onunla şuraya olan borcumu kapatayım"... En ufak planımızın bile gerçekleşmesi için ne kadar çok sebep zincirleme olarak birbirini tetiklediğini düşünelim. Bindiğimiz otobüsün hareket etmesini sağlayan yakıt, otobüsün zamanında durağa gelmesi, paramızın olması ve ona nakit olarak erişebilmek..., bindiğimiz otobüsün şoförünün dün birisiyle yaptığı tartışmadan etkilenmeden otobüsü kullanması bile bir çok şeyi etkiler. Düşünmeye niyetliyse şüphesiz bunlarda bizler için ibretler vardır.

Yatırım yaptığı yüzlerce alanın sadece bir kaçında başarılı olmuş girişimciler vardır. Aslında yaptıkları her yatırımı öngörerek ve hesap ederek yapmalarına rağmen neden sadece bir kaçında başarılı oluyorlar? Biraz konuştuğunuz zaman aldığınız cevap hep bir saniye ya da kıl payı hatalarına indirgenir. "Şöyle yapmasaydım tamamdı" ya da "o küçük hatayı yapmasaydım şimdiye milyonerdim" gibi mazeretler duyarsınız; fakat başarılı olduğu işlerde de kim bilir böyle küçük olasılıklardan kaç tanesi vardı da başına gelmediği için başarılı oldu. Aslında bakıyorsunuz ki hep bizim dışımızda bir güç işleri bizim için ayarlıyor ve bize sunuyor. İnşaat sektöründe çok para kazanan birisi bankaların bol keseden kredi verdiği dönemde başarılı iken tersi bir dönemde iflas edebiliyor. Anlıyoruz ki onun istemesine bağlı bir durum yok. Ya da tekstil sektöründe sinek avlayan birisi şans eseri tanıştığı birisinin vesilesiyle, belki de istemeye istemeye sürüklendiği başka bir sektörde çok zengin olabiliyor. Bütün bunların sadece ve sadece birer imtihan olduğunu anlamamız için düşünenlerden olmaya ihtiyacımız var.

Oku tutan hedefi gözetken ve düşmana fırlatan bir insan var. Nasıl olur da bu kadar basit ve yalın bir eylemde bile Allah cc "atan sen değilsin biziz" diyebiliyor.Çünkü nübüvvetin başından o ana kadar imkânları Peygamberin önüne seren, ona yol gösteren ve sebepleri denk getiren Allah cc olduğunu göre o zaman "okun atılması bile" kendiliğinden olmaz.

Dijital Prangalar

Hulusi GÜRLER

Nedir bu “dijital kölelik”?

21. yy’da daha çok yaygınlaşan ve damarlarımıza kadar girmiş olan “dijitallik” günden güne yemek yeme veya su içme ihtiyacımız kadar bizi, zihnimizi meşgul eder bir hale gelmiştir. İnsanları bu döngü içine düşüren düşüncelerin temeline indiğimizde ise şunları görebiliriz:

- Mevcut kimliğini, kişiliğini değiştirme arzusu,
- Popüler olma isteği,
- Bağımlılık

Basit bir alışkanlık olmanın çok ötesine geçmiş olan bu durum aile yapısını, arkadaş çevresini etkilemekte, kişinin benliğinden uzaklaşmasına sebep olmaktadır. Üstüne üstlük pandeminin de oluşturduğu etki ile dijital mecralarda vakit geçirmek zihin tembelliğine yol açmakta ve sadece zihnimizi değil bütün varlığımızı kuşatmaktadır.

Yapılan araştırmalara göre, Türkiye’de 2020 yılı itibarıyla toplamda 62 milyon internet kullanıcısı bulunmaktadır. Sosyal medya kullanıcıları 2020 yılında 54 milyon

olarak istatistiklerde yerini aldı. Türkiye nüfusunun %64’ü sosyal medya kullanıyor. Bu rakam 2019 yılında 52 milyon, 2018 yılında ise 51 milyondur. Yani ülkemizin tamamına yakın bir oran ile karşı karşıyayız.

Dünya üzerinde ise sosyal medyayı kullanan insan sayısı 3,31 milyar olarak hesaplanıyor. Bu sayı 2015’te 2,07 milyarken neredeyse iki katına çıktı. 7,77 milyar insanın %49,03’ü sosyal medya kullanıyor.

Rakamlar içler acısı olsa da, daha acı olan bu durumun önüne geçememektir. İnsanlar artık sabah uyandıklarında asli ihtiyaçlarından önce telefona bakar oldu, çünkü uykuda geçen saatler boyunca dijitalizmin bilinçaltımıza işlenen tohumları bize sürekli olarak sinyaller göndermektedir: Bu kadar saat sosyal mecralardan uzak kaldın, yazan var mı? Paylaştığın gönderin beğenildi mi? İşte bu düşünceler uykumuzda bile bizi rahat bırakmaz. İçgüdümüzü yeterince tatmin edemeyiz.

Beynimizi dört koldan işgal edercesine saldıran teknoloji şirketleri işlerini sistemli bir şekilde götürmektedir. Şöyle düşünelim,

Asıl benliğimize dönüş yolculuğunda anahtar kelimelerimiz “dijital diyet” olmalıdır.

telefonumuz çalmadığı ve bildirim gelmediği halde her 15 dakikada bir telefonumuza bakarız. Zihnimizin ne kadar ikinci el olduğuna bağlı olarak bu süre bazen daha fazla bazense daha da az olabilir. Teknoloji ile kurulan böylesi bir ilişki bizi huzursuzluğa doğru götürmektedir.

Teknolojiden birazcık olsun uzak kalıp adeta bir bağımlı gibi yoksunluk duygusu hisseder hissetmez bu durumu aşip rahatlamak için telefon veya bilgisayarımızı elimize alırız. Geçici bir süre de olsa bir rahatlama yaşarız. Ama bunun anlamı bütün bağımlılıklarda olduğu gibi tehlike çanlarının yakında çalacak olması demektir.

İnsan doğası gereği sosyal bir varlıktır. Öyle veya böyle bir ortamda kendimizi göstermek isteriz. Eğer bu mümkün olmazsa kendimizi yalnız hissetmeye başlarız. Teknolojinin bugünkü ölçüde geliştiği günümüzde ise genellikle yaptığımız şey gerçek sosyalleşmeler olmadığında kendimize sanal sosyalleşme ortamları aramaktır. Bu ise kimi zaman çeşitli kişilik bozukluklarına kadar varabilecek bir sürecin başlangıcı olabilir. Her hâlükârda gerçek sosyalleşmenin yerini alan sanal sosyalleşme aslında sosyalleşmeden ziyade köleleşme yolunda atılmış bir adımdır ve buna dur demek bizim asıl benliğimize dönüş yapmamız demektir.

Asıl benliğimize dönüş yolculuğunda anahtar kelimelerimiz “dijital diyet” olmalıdır. Bu köleliğe dur demek için sosyal medya ortamlarına karşı acilen dijital diyete başlamalıyız. Kültürümüzü bile değiştiren bu kölelik biz farkında olmadan duygularımızı ve psikolojimizi sürekli olarak değişken hale getirmektedir. İrademize hâkim olup dijita-

lizmin saldırılarına karşı aşılmaz duvarlar örmeliyiz. Nasıl mı? Öneri sadedinde belki şöyle diyebiliriz: Bizi kültürümüzden uzaklaştıran bu ortamların yerine sıla-i rahime öncelik verebiliriz. Sigara içmekten bile daha fazla bağımlılık yapan bu mecralarda daha az aktif olup farklı, daha üretken olabileceğimiz hobiler edinebiliriz. İnsanı “insan içine çıkamayacak” hale getiren sözüm ona “sosyal” platformlarının hayatımızdaki etkisini kırıp gerçek sosyal etkinliklere hayatımızda daha fazla yer verebiliriz.

Düşünce ve uygulama konusundaki eksiklikleri aşmamızı sağlayacak, sözüm ona “sosyal” ağlarda paylaşmak için değil de bizatihi anı yaşamak adına teknolojiden uzak ortamlar oluşturabiliriz.

Yapay, sanal dünyalara bağlı mutluluklar uzun vadeli değildir. Suni rahatlamaların kısa süre sonra huzursuzluğu getirmesi kaçınılmazdır. “Dijital diyet” ise bize uzun yıllar sürecek huzurlu bir yaşamın kapılarını aralayacaktır.

Yeni bir dünya kurmak el birliği ve gönül birliği ile olur. Prangalarımızı kırmak adına, batılın yanında olmamak adına, fikri ve vicdanı hür bir şekilde, umutla geleceğimize sağlıklı bir şekilde yön vermek adına sizleri ‘Dijital Diyet’e davet ediyorum...

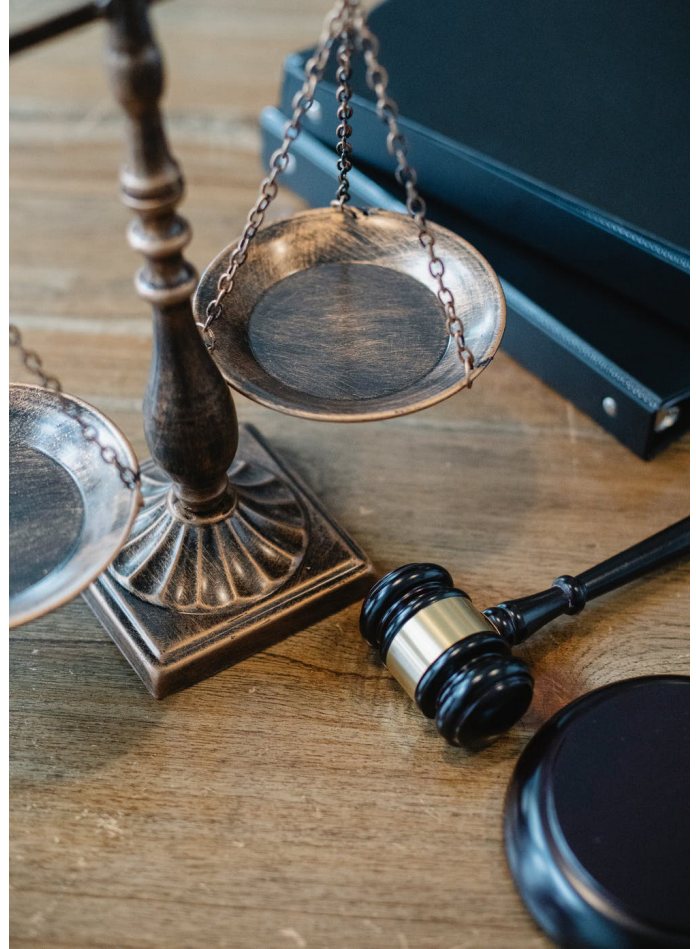
- DOSYA -

Feminizm mi Feminazim mi?

Enes YILMAZ

Feminizm; toplumda kadının haklarını çoğaltma, erkekinkiler düzeyine çıkarma, eşitlik sağlama amacı güden düşünce akımı, kadın hareketi olarak tanımlanıyor. Günümüzde sık sık gündeme gelen bir konu feminizm. Feminizm hareketi 21. yüzyılda tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar güçlü ve faal. Siyasetten sanata, spordan medyaya pek çok alanda ciddi destek görüyor feminizm.

Bir hareketin gerçek manada kendini aşikâr etmesiyle sahip olduğu güç arasında doğru orantı vardır. Tarihte pek çok hareketin başlangıçta savunduklarıyla gücü eline aldıktan sonra yaptıkları arasında yaman çelişkiler olmuştur. İşçi sınıfının iktidarı, eşit paylaşım gibi sloganlarla ortaya çıkan sosyalizm; Lenin liderliğinde iktidarı eline geçirdikten sonra despot yüzünü göstermiş, Stalin döneminde tam bir zulüm makinesine dönüşmüş ve nihayetinde yönetimi sosyalizm olan Sovyetler topsuz, tüfeksiz dağılıp gitmiştir. Türkiye'deki feminist hareket baktığımızda da aynı çelişkileri görüyoruz. Özgürlük kavramını dillerinden düşürmeyen feministlerin -toplumun pek çok kademesinden ve özellikle de siyasetten aldıkları güçlü destekten midir bilinmez- gün geçtikçe despotlaştıklarını ve farklı seslere karşı iyice tahammülsüzleştiklerini ibretle gözlemliyoruz. Öyle ki kendileriyle aynı dili kullanmayan, kadın merkezli meselelere kendileri gibi bakmayan herkesi rahatlıkla ve hayret verici bir pişkinlikle "kadın düşmanı" ilan edebilmektedirler. Ya da bu muhalif sesleri kısabilmek için her yola başvurmadan çekinmemektedirler. Durumu biraz somutlaştırmak adına Türkiye'deki feminist hareketinin önde gelen isimlerinden olan ve sık sık medyada görüşlerine yer verilen Canan Güllü'ye bakmak yeterli olacaktır. Aynı zamanda Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu Başkanı da olan Canan Güllü, 2011 yılında imzalanan ve büyük tartışmalara neden olan İstanbul Sözleşmesi için "İstanbul Sözleşmesi kaldırılсын diyen her kişi adına yargıda dava açacağız." şeklinde bir açıklama yaptı. Güllü aslında bu

açıklamasıyla fazla söze gerek bırakmayarak akıl ve vicdan sahibi herkes için durumu bir bakıma netleştirdi. İmzalandığı günden bu yana "kadına yönelik şiddet"i azaltmak şöyle dursun bu şiddetin iyice artmasına doğrudan ya da dolaylı sebep olan İstanbul sözleşmesi için kurdu bu cümleyi. Çünkü İstanbul Sözleşmesi yaşatırdı, böyle buyuruyordu feministler ve aksi iddia edilemezdi. Buna rağmen Canan Güllü ve şürekâsı hala medya aracılığıyla fikirlerini ifade edebilmekte, kadın özgürlüğü adına kalın puntolarla iri laflar edebilmektedirler. "Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz." demiş divan edebiyatının büyük üstadı Ziya Paşa. Bu söz bağlamında feminizmi değerlendirdiğimizde attıkları özgürlük naralarının hakikatte kuru gürültüden ibaret olduğunu görüyoruz.

Kadının Beyanı, Bir Hukuk Hezeyanı

Bu başlık altında kısa adı KADEM olan Kadın ve Demokrasi Derneği'ne ayrı bir başlık açmak gerekiyor. Yönetim kurulunda Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kızı

Sümeyye Erdoğan Bayraktar, İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un eşi Dr. Fatmanur Altun ve Sanayi Bakanı Mustafa Varank'ın eşi Esra Varank'ın bulunduğu, Aile Bakanlığı ile Adalet Bakanlığı'nın kadın eksenli politikalarına yön veren ve feminist duruşuyla dikkat çeken bir kuruluş KADEM. Ak Parti'ye olan yakınlığına rağmen KADEM, muhafazakâr kitle tarafından ciddi şekilde eleştiriliyor. Bizzat KADEM'in önyak olmasıyla çıkarılan 6284 sayılı kanun ve bu kanun kapsamında kabul edilen "kadının beyanı esastır." hezeyanı, toplumun geniş kitleleri tarafından en çok eleştirilen KADEM icraatı olarak dikkat çekiyor. 6284 sayılı kanun kapsamında bir kadının kendisine yönelik yapıldığını iddia ettiği bir şiddet eylemi yahut taciz-tecavüz suçlaması doğru kabul ediliyor ve söz konusu suçlamaya muhatap olan erkek delil aranmaksızın "kadının beyanı" ile suçlu kabul ediliyor, adli süreç işletiliyor. Basına yansıyan haberlere bakıldığında söz konusu kanun sebebiyle pek çok erkeğin mağdur edildiği, haksız yere hapis yattığı görülüyor. Birçok haber kanalında herhangi bir sebepten tartışan kişilerden kadın olanın "Polis çağırırım, beni taciz ediyor derim." şeklinde şantaja başvurduğunu gözlerimize görüyor kulaklarımızla işitiyoruz. Bu da 6284 sayılı kanunun kadınları şiddetten ve cinsel saldırılardan korumak şöyle dursun bizzat ka-

dınlar tarafından adi bir şantaj malzemesine dönüştürüldüğünü gözler önüne seriyor. "Kadının beyanı esastır" ilkesinin kadınları fiziki ve cinsel şiddetten koruyup korumadığı tartışılabilir bir konuyken bu ilkeyle erkeklerin şeref ve haysiyetlerinin bir kadının iki dudağı arasından çıkacak bir kelimeye baktığı hususu su götürmez bir gerçek olarak önümüzde duruyor. Bütün bu gelişmeler sonucunda feminist KADEM'in geri adım atmadığını ve bu hukuk hezeyanını ısrarla savunmaya devam ettiğini hep birlikte görüyoruz. Çünkü bir kadın iffeti söz konusu olduğunda yalan söylemezdi, böyle buyuruyordu feminist KADEM ve aksi iddia edilemezdi.

Pek çok batıl ideolojinin akıbetini şüphesiz ki feminizm ya da daha doğru bir ifadeyle feminazim de yaşayacak, tarihin çöplüğünde hak ettiği yeri elbette alacaktır. Siyasetten aldıkları güçlü desteğin her daim devam edeceği rüyasını görerek ve kurdukları zulüm saltanatının yıkılamayacağı gafletine kapılarak yuvaları dağıtan, suçsuz insanların hapis köşelerinde çürümesine sebep olan feministler, bir gün aldıkları ahlârlar altında ezileceklerdir. Zira eskilerin de dediği gibi: Zulüm ile abat olanın, ahiri berbat olur.

Bir hareketin gerçek manada kendini aşıkâr etmesiyle sahip olduğu güç arasında doğru orantı vardır.

Kusursuz İnsan

Saadet AÇIKÇA

Hoş geldiniz Diana hanım... Sizin için nasıl bir bebek oluşturmamızı istersiniz?

Renkli gözlü mü olsun?

Sarışın mı olsun?

Uzun boylu mu olsun?

Orta boylu mu olsun?

Bilim adamımı olsun?

Sanatçı mı olsun?

Kız mı olsun?

Erkek mi olsun?

Siz mi bebeğinizi taşımak istersiniz yoksa siz zahmet çekmeden biz size istediğiniz kriterlere uygun bir bebek oluşturalım mı?

Kulağa ne kadar absürt ve abartı geliyor değil mi!

Oysa zaten pat diye insan denenmedi.

İlk olarak 5 temmuz 1996' da doly adında bir koyun klonlandı 6 sene yaşadı, dünyanın en ünlü koyunu oldu. 😊

Doly'den sonra inek, köpek, fare, domuz klonlanmıştı. Bu canlı üretimi üzerin de daha ne kadar ileri gidilebilir?

Bunun için bilim insanları kafa yoruyordu.

Çinli bilim insanları 2017'nin sonunda Çin Bilimler Akademisinde iki kız makak maymunu ürettir, sağlık durumları gayet iyi ve insan sağlığını konusunda ki araştırmalara model olabileceği düşünülüyor. Çinli bilim insanları daha çok makak maymunu üreteceklerini de duyurdular...

Mevzu maymunsa bir nevi insandır esasen üretilmek istenen... Kusursuz, hastalısız, yetenekli, her yönden talep edilecek insan üretilmek isteniyor...

Aslında ilk yazdıklarım en son varılmak istenen nokta... mükemmel insan... kusursuz insan... yetenekli insan... waaaaawww kulağa hiçte fena gelmiyor. Özellikle kadınlar bu duruma daha çok sevinir. 😊

Düşünsene istediğin kriterler hepsi bir arada sana altın tepside sunuluyor ve al deniyor...

Keki al ye, bebeği al bak 😊

Ne otizm, ne sakatlık ne de genden gelebilecek hastalık var. Hepsi oluşum esnasında yok ediliyor, sizin paşa gönlünüze göre bir bebek oluşturmak için...

Bu kadar güzelliğe ve kolaylığa yok diyecek de yoktur.

Tamam, istediğimiz oldu. Biz de kusursuz bebeği alıp baktık, bunun sonradan bir kaza geçirme veya hastalık kapma olasılığı yok mu?

Ya da hadi iyimser düşünelim hiç bir hastalık veya kaza geçirme sakat kalma, hasar görme olasılığı olmasın, mükemmel oluşturulsun diyelim.

Bu bebeğin ruhu nasıl mükemmel hale getirilir, getirilebilir mi?

9 ay anne karnında anneyele baş kurarak büyüyen bebekle, laboratuvar ortamın da büyüyen bebek aynı sıcaklığı, samimiyeti ailesine verebilir mi?

Ya da hangi ruhi oluşum içinde elimize verilir?

İstediğimiz her şeye sahip ama ruhsuz mu olur?

Kafa da deli sorular...😊

Hep beraber bekleyeceğiz ve göreceğiz...

Teknoloji, bilim güzel şey...

Fakat bir canlı oluşturmaya çalışmakta bana göre Allah'a kendini rakip görme eğilimidir. Yani sen yaratıyorsun, biz de

yaratabiliyoruz hatta bu çalışmalarla biz senden daha kusursuz, daha donanımlı yaratıyoruz demenin hareketidir.

Allah ol demezse hiçbir şey olmaz. Bunların oluşmasına sebep veren, fırsat veren de Allah...

Salgın hastalıkların, depremlerin, yangınların, iyi,kötü oluşmak üzere olan her ne var ise Allahın izniyle oluyor...

Biz insanoğlu her yönden deneneceğiz...

Günün sonunda bu olanlar karşısında teknolojiyi, bilim insanını kutsamadan günü kapatırsak, kârlıyız.

Ama olan bitene, şaşırıp ve en kötüsü Allah'tan daha yetkili ve etkili görmeye başlarsak teknolojiyi ve bilimi o zaman gerçekten kaybederiz...

Ol demeseydi olmazdı. Olmasını diledi, O

Olsun da kulumu göreyim...

Olan bitenler içinde beni görüp, görmediğini...

Kalbim Allah Sevgisi İle Doluyken Süper Güce İhtiyacım Yok

Aynur YAVUZ

İngiltere’de bulunan Leicester Üniversitesi’ndeki bir araştırma kapsamında Marvel ve DC’nin kahramanları en güçlü ve en zayıf özelliklerine göre incelendi. Bu incelemeye göre en güçlü Süper kahramanların listesi çıkarıldı. Listeye göre Süpermen en güçlü süper kahraman olarak yerini alırken son sırada ise Batman yerini aldı.

DC COMİCS karakteri Süpermen, Kripton gezegeninden kurtulması için bir roket ile dünyaya gönderilir. Gerçek kimliğini gizlemek için Clark Kent adını kullanır.

Mutant olan Wolverine hayvani his ve reflekslerde güçlü olup ayrıca kendini iyileştirme özelliğine sahiptir.

Thor; Babası Odinden sonra İskandinav mitolojisinin en güçlü tanrısıdır. Silahı sihirli çekici Mjolnir’dir. Thor çeşitli mücadelelerden sonra Asgard’ı ve soydaşlarını dünyaya taşır.

Mystique; Mutant karakterlerinden biridir, herkesi görünüş ve ses olarak taklit edebilme yeteneğine sahiptir.

The Flash; fazla hız gücüne ve insanüstü refleksleri kullanabilme ve bazı fizik kanunlarının üstüne çıkabilme özelliklerine sahiptir.

Black Bolt; Süper yeteneklerle doğmuş olan kahraman zamanla enerjiyi özellikle sonik çıkışını kontrol edebilmeyi öğrenmiştir.

Silver Surfer, Spiderman, Iron Man, The Lizard, yeşil dev adam Hulk ve daha birçok süper kahramanlar.

Süper kahramanların ortak özelliği dünyayı kötülerden korumalarıdır. Kimi nefesini olanca gücü ile üflüyor yangınları durduruyor, kimisi doğaüstü güçleri ile kocaman kayaları, arabaları kaldırıyor. Kimisi hayvani hisleri ile hareket ederek tehlikeleri önceden hissediyor. Iron Man ise güçlü zırhını giyerek düşmanlarını kolayca yeniyor. Zırhında bulunan çok gelişmiş güçlü ve akıllı füzeler, değiştiği yeri yok eden lazerler, manyetik kalkanla, ayaklarında bulunan füzelerle rahatça uçabiliyor.

Bir an düşünüyorum... Benim de böyle süper gücüm olsa ne yapardım?

İlk önce dünyanın gidişatına bir stop derdim. Kendilerini süper güç ilan ederek, dünyanın birçok ülkesini özellikle de Müslüman ülkeleri petrolüne, madenlerine, yeraltı kaynaklarına demokrasi getireceklerini iddia ederek işgal eden İngiltere başta olmak üzere Amerika, Fransa, Rusya ve İsrail’i başlarını her kaldırdıklarında Süpermen gibi yukarı kaldırarak şöyle bir sallardım. Ayrıca Black Bolt gibi Sonik çıkışları atarak mazluma, Müslümana, ekonomik yönden kendilerinden güçsüzlere nasıl zarar vereceklerini onları nasıl köleleştireceklerini düşünen bu zalimlerin beyinlerinin ayarları ile oynayarak onları zararsız hale getirdim. Halkına zulmeden yöneticilerin karşısına dikilir tıpkı Thor gibi sihirli çekicimle kafalarına vururdum ki kafataslarının içinde taşıdıkları beyinleri yerine otursun da adaletle hükmedebilsinler.

Iron Man gibi bilgisayarlı zırhını giyerek insana, özellikle kadınlara çocuklara ve hayvanlara dokunan elleri, zırhımdan fırlattığım füzeler ile parçalar, değiştiği yeri yok eden lazerler ve püskürtücü ışınlar ile yakardım ki bir daha asla kimsenin canını yakmasınlar. Anneler yavrusuz, yavrular annesiz kalmasın diye.

Kılıcımı elime alıp hayvanlara işkence eden kendilerini insan sanan mahlukatın tepesine inerdim. Allah’ın emaneti olan sessiz kullarının yanında onların haklarını korurdum.

Ormanlarda sabotajla kasti yangın çıkaranları süper güçlerimle havaya kaldırıp alevlerin içine atar, canının yanmasını

bekler, sonra ciğerlerimi doldurup olanca gücümle üfleyerek yangını söndürürdüm. İsterdim ki o yangınları çıkararak ağaçların, hayvanların insanların canlarını yakanların canları yansın! Yanmanın acısını bedenlerinde hissetsinler.

Terör örgütlerinin üzerine bütün roketlerimi gönderir, yetmedi sonik çılgınlarımla beyin dalgalarını bozardım. Hatta saklandıkları mağaraları başlarına yıkar, bir daha asla gün ışığına çıkarmazdım.

Küçücük çocuklara tasallut eden sapıklara hiç acımaz, onları gökyüzüne kaldırır, aşağıya bırakıverirdim. Aşağıya inene kadar en ufak bir parçaları dahi kalmazdı.

Haksız kazanç sağlayanları, fakirin yetimin, dulun bir lokma ekmeğine göz diken kim olursa olsun hiç affetmez, haksız kazançlarını ellerinden alarak yetime mazluma dağıtırdım.

İlk kiblemiz Mescidi-Aksa'yı Yahudi'nin elinden kurtararak özgür bırakırdım. Kâbe'mizi Vahhabilerin eline bırakarak ticari malzeme yapmazdım. Etrafını çerçeveleyen büyük devasa binaları yıkarak Müslümanların kiblesi Kâbe'nin özgür kalmasını sağlardım.

Yemen'e bol bol yiyecek gönderir, Afrika'nın susuzluktan kavrulan çöllerinin üzerine yağmur bulutları göndererek yağmur yağdırırdım. Sihirli çekicimle su kuyuları açardım.

Süpermen olup, Suriye'yi Esad belasından kurtarıp, başta Türkiye olmak üzere birçok ülkeye ve sınırlara sığınan, çadır-

larda yaşayan Suriye halkını ülkelerine geri gönderirdim. Suriye halkını en iyi Kripton gezegeninden gelen vatansız kalan Süpermen anlardı.

Dünyada yaşanan bu kadar çok çirkinliği düzeltmek için insanların kendi hayal dünyasında yarattığı süper güçlerle donatılmış süper güçlere hiç ihtiyacımız yok.

Allah'ın (c.c) Kur'anı Kerim'de bizlere bildirdiği ayetleri iyi okumamız ve anlamamız yeterli. Ne diyor alemleri yaratan yüce Rabbimiz; **"Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah haddi aşanları sevmez. (Maide Suresi 87. Ayet)"**

"Müminlere kol kanat ger, alçak gönüllü ol ve onları koru." (Hicr Suresi 88. Ayet)

"Evet, o inkâr edenleri ve zulmedenleri Allah ne bağışlayacak ne de onlara bir kurtuluş yolu gösterecektir." (Nisa Suresi 168. Ayet)

SÖZÜN ÖZÜ; İslam'da mutlak güç yoktur. Hangi güce sahip olursanız olun fikrinizi, işinizi, tavrınızı "La galibe illallah" (Allahtan başka galip yoktur) ve "La havle vela kuvvete illa billah" (Allahtan başka güç ve kudret sahibi yoktur) ilkeleri belirler.

Selam ve dua ile

- SÖYLEŞİ -

Cemal Balıbey Bilal Yıldızcı'yı Anlattı

Tamer AKÇELİK

Kendinizi tanıtır mısınız?

1960 yılında, Niksar'da doğdum. Yatılı olarak okuduğum Kırıkkale İHL'ni 1978/79 döneminde bitirdim.

80 ihtilali öncesi Bursa İktisadi ve Sosyal Bilimler Fakültesi'nde bir yıl okudum.

1979 Şubat'ında Anadolu'dan gelerek katıldığım Metin Yüksel'in cenazesindeki gençlerin samimi duruşu ve vakarı beni etkilemişti. Bu nedenle ikinci kez sınavlara girdiğimde bütün tercihlerimi İstanbul'daki fakülteler oluşturmuştu. Nasibimize Orman Fakültesi düşmüştü. İstanbul'daki gençlik faaliyetlerini devam ettirmek için 1984'te mezun olduğum fakültede üç yıla uzattığım yüksek lisansımı tamamladım. 40 yıldır Orman Fakültesi öğrencisi ve mezunlarıyla ilgimi sürdürüyorum.

90'lı yıllarda Bahattin Yıldız'ın teşvikleri ile yayıncılığa başladım. Gençlerin uğrak noktası olması konusunda, başlangıcından beri Özgün Yayınevi'nin işlevini yerine getirmesi için gayret ediyorum.

Orfamder Kurucu Başkanı, birkaç dönem İnsan Vakfı yönetimi, İMH yüksek istişare kurulu ve İstanbul Üniversitesi Mezunları Derneği kurucular kurulunda görev aldım.

Bilal Yıldızcı ile tanışmanız nasıl gerçekleşti?

Yüksek lisans yaparken Şehzadebaşı'nda bir öğrenci evimiz vardı. Bütün üniversite ve liselilerin uğradığı bir mekândı. Bilal Yıldızcı'yı Bahattin Yıldız ağabey vesilesiyle tanıdık. Bahattin Yıldız ağabey İzmir'de Bilal Yıldızcı'da bir ışık görmüş. Bilal'i hem İstanbul ekibiyle tanışma hem de üniversiteye hazırlanma niyetiyle İstanbul'a göndermişti. Bir dönem liseli arkadaşlarının yanında kalıyordu, daha sonra o evde pek rahat edememiş, bizim Şehzadebaşı'ndaki üniversitelilerin evine gelip orada kalmaya başlamıştı. Bilal ile ilk diyalogumuz 1986 yılında bu şekilde oldu.

Bilal Yıldızcı'yı diğer arkadaşlarından ayıran özellikleri nelerdi?

Bilal'de üstün gayret ve fedakârlık çok yoğunlu. Yani diğer arkadaşlarından ayıran birçok vasfı vardı. 1986 Şubat tatilinde Ödemiş İHL'li takdir ve teşekkürname almış, 15 kadar öğrenciyi Bilal ödül olarak İstanbul'a getirmişti. Onları öğrenci evlerimizde ağırlayıp İstanbul'un tarihi mekânlarını ve camilerini gezdirmiştim... Biz onları bir hafta gibi bir süre misafir ettik. İstanbul'un Sultanahmet, Ayasofya, Fatih Camii gibi çeşitli yerlerini gezdirdik. Bilal sürekli yüzünde gülümseme eksik olmayan bir kardeşimizdi. Kendisini sürekli geliştirmişti. Hem kitap okuyarak hem de İslami hassasiyetlerine bağlı kalarak...

Bilal Yıldızci ile geçen bir anınızı anlatabilir misiniz?

O zamanlar biz Pazar günleri Fatih İskenderpaşa Camii'nde hadis derslerini dinlemeye giderdik. O da bizimle beraber hiç kaçırmadan gelmeye çalışırdı. Ben gençlere bazen ufak şakalar yapardım, gençlerin göğsüne elimin tersiyle yavaştan vurarak onlarla samimiyetimi arttırmak gibi. Herkes bu şaka karşısında farklı tepkiler verirdi. Ancak Bilal'in tepkisi çok ayrıydı. Ona vurduğum zaman iki elini arkaya doğru açarak hafifçe tebessüm eder ve: "Vur Cemal ağabey vuur!" derdi. R harflerini tam telaffuz edememesinden kaynaklı o "Vur" deyişi hepimizin içini ısıtırdı. Sanki "Ben hazırlıklıyım sen yavaş vuruyorsun daha hızlı vur abi" der gibiydi. Onun hala o gülümseyen yüzü hatırlımdır. Rabbim mekânını cennet eylesin.

Bilal'in şehadet haberini nasıl aldınız?

Bu arada ben askere gittim. Ve ben Bilal'in şehadet haberini o zaman aldım. Bilal Afganistan'a gitmişti. Afgan mücahitlerle Ruslara karşı cihad ederken şehid olmuş... Bunun haberini ben İzmir'de askerlik yapıyordum, Bahattin ağabey onun şehadet haberini getirdi. Aynı zamanda Bilal'in kendi el yazısıyla yazdığı mektupları getirdi. O mektupları okuyunca ister istemez insan duygularına hâkim olamıyor. Hele de 20 yaşında genç bir kardeşimizin böyle bir haberini alınca... O mektupları hala saklıyorum.

Bilal'in etkilendiği isimler kimlerdir?

Bilal'in şehadet fotoğraflarını gördüm, üzerinde Şehid Abdullah yazıyordu. Bilal'e ben İstanbul'dayken Yeryüzü Yayınları'nın çıkardığı 'İmam'ın Öldürülüşü' kitabını hediye etmiştim. (Hatta kitabın ilk sayfasına kendi ismini yazıp imzalamış Bilal... O cepheye giderken kitap öğrenci evimizde kalmış. Onun imzalı kitabını şu anda yayınevinde muhafaza ediyorum.) Oradaki İmam, Abdullah Harun'dur. 1969 yılında şehid edilmiş Güney Afrikalı bir liderdir. Bilal de o kitaptan ve Abdullah Harun'dan etkilenmiş ki orada Abdullah Türki adını kullanıyormuş.

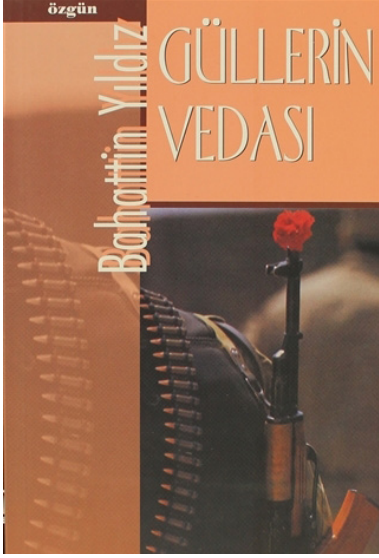

Bilal'in şehadeti nasıl gerçekleşmiş?

Bilal bir ara cepheden dönmek istemiş, anne babasını özlediği için. Özlem giderip geri cepheye dönerim diyerek bir süre ayrılmak istemiş. Ahmed Şah Mesud'un cephesindeymiş. Hatta silahını teslim edip dönüş yolunda mücahitlere rastlıyor. O mücahitler diyorlar ki "Biz şu cepheye gideceğiz. Büyük bir taarruz olacak." Bilal de o arada dönmem mi dönmesem mi diye düşünmeye başlıyor. Ve en son karar verip dönüş yolundan geri çekiliyor ve cepheye gidiyor. Demek ki şehadet yazılmış. Oradan cepheye gidince onu arka safa almak istiyorlar ancak Bilal ısrarla ön safta, taarruz grubunda olmak istiyor. Ve savaş anında Bilal kaleden atılan ve birkaç mücahidi şehit eden silahları görüyor.

Kendi de oraya atılmak istiyor. Mücahitlerin gitme demesine rağmen o durmuyor ve kurşunların hedefi olarak Şehadete kavuşuyor.

Bahattin Yıldız'ın Güllerin Vedası kitabında Bilal'in Mektuplarından bir kesit ;

“Anacağım, babacığım ve kardeşlerim!” diye başladığı bir mektubunda, eğer şehid olursa İslam'ın çizgisinin dışına çıkıp kendilerinde olmadan, ne söylediklerini bilmeden laf etmemelerini tavsiye ediyor. “Ne vardı gidecek, ölecek...” vb. sözleri asla sarf etmeyip yüce Allah'ın şu ayetlerini kendilerine düstur edinmelerini istiyor: “Ey inananlar! Yolculuğa çıkan veya savaşa giden kardeşleri hakkında: Onlar yanımızda olsaydı ölmezler ve öldürülmezlerdi, diyen inkârcılar

gibi olmayın.” “Hiçbir kimse Allah'ın izni olmadan ölmez; o, bir vakte bağlanmıştır.” İşte şehid farkı, işte ilmi ve imanı kuşanmış yiğit farkı. Sadece kendini düşünmüyor. “Şehid olup kendimi kurtaracağım.” bencilliğine düşmeyip ailesinin de şehidce yaşamasını arzuluyor. Burası çok önemlidir. Şehadet yoluna çıkan erler, ailelerini ellerinin tersiyle itmemelidirler. Ahiret yurdunda buluşmak için şehadeti önce yaşamalıdır kişiler. Yaşamadan ölmek mümkün değildir zaten bu yolda. Hanzala radiyallahu anh, evlendiği akşam yapılan cihad çağrısına tereddüt etmeden icabet ettiyse ve nihayetinde şehadete ulaşmışsa bu, onun o yüceliği damar damar bütün vücudunda gezdirdiğini anlatır bize. Bir anda, öylesine ya da denk gelmesi sonucu değil, bizzat ve hakikaten hazır olunmuşluğun resmi, mührüdür bu.

Şehid olursa, arkadaşlarının ailesine ulaştırmasını isteyip de yazdığı ve babasına özel hitap ettiği başka bir mektubunda Bilal, kimseye borcunun olmadığını, ancak İstanbul'daki Cemal ağabeyine (Özgün Yayıncılık'ın sahibi Cemal Balıbey olma ihtimali yüksek bu Cemal ağabeyin) Allah Teâlâ için istediği yere harcama yapması üzerine para vermesini, yine İstanbul'dan kendisine gönderilen Mektup ve Ümit Nesline Selam dergilerini aramasını, onlara borcu varsa ödemesini, haklarını helal etmelerini söylemesini istirham eder.

Aynı mektupta annesine özel olarak kurduğu cümlelerinde; kendisini çok sevdiğini, eğer şehid olursa ahirette Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sancağının altında sevdikleriyle birlikte olmak için dua ettiğini, İslam'ı en güzel şekilde öğrenmesini ve öğrendiği gibi de öğretmesini, sonra da hakkıyla öğrendiklerini tatbik etmesini rica ediyor. Namazlarına dikkat etmesini, bilerek ya da bilmeyerek işlediği günahları için tevbeye yönelmesini, kocasına itaat edip sabrederek dünya işleri için canını sıkmasın ve kâfir düzenlere, bu düzenlerin sahiplerine çokça beddua etmesini söylüyor.

Söz konusu mektubunda son olarak kardeşlerine döndürüyor yüzünü Bilal; onları çok ama çok özlediğini, eğer

gazi olursa Allah'ın izniyle görüşebileceklerini ve özlem giderebileceklerini hatırlatıyor. Ancak en büyük lütuf ve rütbe olan şehadete ulaşırsa yine görüşebileceklerini, çünkü diğer tarafta onlara Allah izin verirse şefaate edebileceğini ve böylece cennette buluşabileceklerini müjdeliyor. Namazlarını aksatmamalarını, kendi günahlarının ve ağabeylerinin günahlarının affı için dua etmelerini, öleceklerini akıllarından çıkarmayıp İslam'ı öğrenmelerini, dünyaya değer vermemelerini, İslamî harekette yerlerini almalarını öğütüyor, istirham ediyor.

Bilal Öldü Derler İse Sakın İnanma Ana!

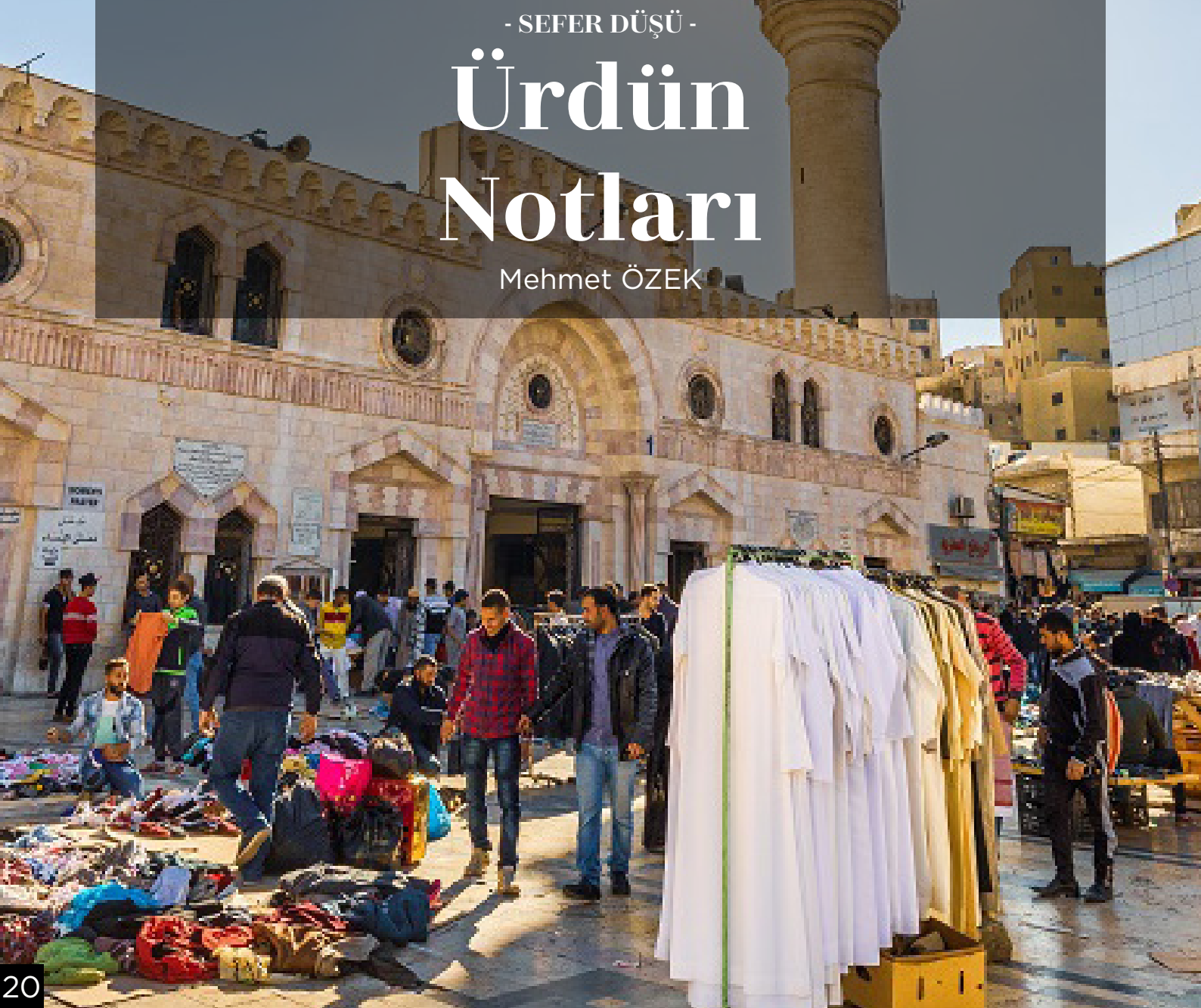
Yine dağların sevdası düştü yüreğime anne
Kurşunların sevdası,
Zulümlerden bıktım usandım
Yüreğim kaniyor anne,
Kara bulutlar bir sağanaktır tutturmuş gider
Dünya zulüm, zulüm kokar anne
Bir bahar düşünüyorum anne
Gözlerimiz güneşe doymuş ışı ışı
Şehadet rüzgarına kapıldık yüreğimiz göçüyor anne
Bu savaş bitecek, bu savaş bitecek,
Hemde karanlığa kalmadan anne
Kanlı gömleğimi göğsüme basıp
Tağuta lanet okursun ağlarsın ana
Yürekler avuçta dağlara çıkıp
Şehit şehit vardık düşman üstüne ana

Bilal öldü derler ise sakın inanma ana
Bilki ben şehid olmuşum şehidler ölmez ana
Şarapnel altında kurşun altında
Tekbir getiririz marşlar söyleriz ana
Şafakla birlikte düşman üstüne
Cehennem alevi olur yağarız ana
Bilal öldü derler ise sakın inanma ana
Bilki ben şehid olmuşum şehidler ölmez ana
Dağlardan dünya bir başka görünür
Ölüm korkusu gözümünden silinir ana
Her şehidin kanı bir lale olmuş
Haydi sende katıl bize katıl der ana
Bilal öldü derler ise sakın inanma ana
Bilki ben şehid olmuşum şehidler ölmez ana
Ve 29 ekim 1987
Bilal de can evinden vuruldu
Yaprak yaprak düştü
Şehit kanlarının karıştığı toprağa
Görün dağlar
Görün nasıl döne döne savaşıldığını
Görün sözlerinde duranları
Ve sonrakilerin nasıl sözlerinde durduklarını

- SEFER DÜŞÜ -

Ürdün Notları

Mehmet ÖZEK

Ürdün Nehrin'den ismini alan Ürdün (diğer ismiyle Şeria), "nehirin iki yakası, nehrin batısında ve doğusunda kalan yerler" anlamına gelmektedir. İlber Ortaylı, *"İlber Ortaylı Seyahatnamesi"* isimli eserinde *Ürdün'ün ezelden beri Arapların beldesi olduğunu aktarmaktadır:*

"Avrupalılar Jordan, İbraniler Yordan diyor; Şeria Vadisi ise Arapça ama Ürdün ülkesi aslında "Bilad-ı Şam" denen büyük Suriye'nin, kısmen çölün ve eski Arabistan'ın bir parçası. Bugünkü Ürdün'ün güneyinde bir zamanlar Nebatiler ve onlardan hemen sonra, Arapça konuşan Gassaniler ve Lahmiler hüküm sürmüş. **Dolayısıyla bu bölge Suriye ve Filistin'in aksine sonradan değil, ezelden beri bir Arap ülkesidir.** 19. yüzyıl Kafkasya'sından kovulan halkların önemli bir kısmını Osmanlı İdaresi bugünkü Suriye ve Ürdün'e yerleştirmiştir. Bugünkü Ürdün, ezelden beri burada yaşayan Bedevi Araplar, yurdunu kaybeden sürgün **Filistinliler, Çerkez ve Dağıstanlı** gibi Kafkas asıllılar, milattan önceden beri burada bulunan **Aramiler** ve onların torunları **Hristiyan Arapların ülkesi."**

Birinci Dünya Savaşı sırasında İngiltere, Almanya'nın doğudaki müttefiki Osmanlı İmparatorluğuna karşı bir cephe açmak amacıyla Arap Milliyetçilerini cesaretlendirdi. Eugene Rogan, *"Araplar: Bir Halkın Tarihi"* isimli eserinde İngilizlerin **Mekke Şerifi Hüseyin** ile onun **Haşimi Hanedanının** Osmanlıya karşı ayaklanması karşılığında Arap krallığı vadettiğini dile getirmektedir: "1915 yılına gelindiğinde Çanakkale'deki Osmanlı ve Alman müdafaaası karşısında çakılıp kalan **İngiliz ve İngiliz Milletler Topluluğu** birliklerinin üzerindeki tazyiki azaltılmasının şart olduğu anlaşıldı. Temmuz 1915'te Mekke Şerifi Hüseyin Bin Ali, Mısır'daki İngiliz Yüksek Komiseri, Sir Henry McMahon'la yazışmaya başladı. Mart 1916 ya kadar süren 8 aylık bir yazışma sürecinden sonra McMahon İngilizlerin Şerif Hüseyin ile onun Haşimi Hanedanı tarafından yönetilecek **bağımsız bir Arap krallığını** tanıyacağı ve bunun karşılığında da Haşimilerin Osmanlılara karşı isyan etmesini beklediklerini söylediler."

Hatta bu Arap Milliyetçilerini destekleme misyonuyla **Arabistanlı Lawrence** lakabı alacak olan **T.E. Lawrence** görevlendirilmişti. Bu Arap Milliyetçilerden en güçlü isim **"Şerif Hüseyin"** olarak bilinen **Hüseyin bin Ali**'dir. Şerif Hüseyin, Abdülhamid'in iktidarı sırasında Osmanlı İmparatorluğu'nun toprak bütünlüğüne tehdit olacağı fark edilince İstanbul'dan ayrılması yasaklanmış. Ancak Abdülhamid'i tahttan indiren İttihatçılar, Hüseyin'i Mekke'ye "Emir" tayin etmiştir.

9 Eylül 1916'da **V. Mehmed Reşad** dönemindeki Osmanlı'ya karşı Hüseyin bin Ali, "isyan ve cihad" bildirisini yayınlamıştır. Bu bildiride Türklerin Şariat'e uygun hareket etmediği için dinden çıktığı sebep gösterilerek Türk idaresine karşı cihad ilan edilmiştir. Lawrence, Osmanlı'dan gelen tevhizat yardımının Medine'ye ulaşmasını engellemek için Hicaz Demiryolu raylarını kullanılamaz hale getirmiş, Şerif Hüseyin'in oğlu **Emir Faysal** ise Akabe'deki Osmanlı kalesini ele geçirmiş; ancak Maver-i Ürdün'deki sadık bazı kabileler Osmanlı'nın yanında Emir Faysal'a karşı mücadeleler vermiştir.

Birinci Dünya Savaşı'nda İngiliz ve Türk birlikleri arasında cereyan eden Şeria Muharebelerinde Osmanlı askerleri yanında çarpışan Araplar, İngiliz ve Fransız istihbaratını endişelendirmiştir. (Salt bölgesinde, İngilizlere karşı savaşan ve şehit düşen 4. Ordunun 48. Tümeni'ne bağlı 143, 145 ve 191'inci Piyade Alaylarına mensup Türk subay, astsubay, erbaş ve erlerden yaklaşık 300 Türk askeri toplu halde yatmaktadır. Allah rahmet eylesin.)

2 Ekim 1918'de **General Allenby**'in Şam'ı işgal etmesiyle Arap İsyanı büyük bir kazanım elde etmiş oldu. Lawrence'ın kışkırtmaları sonucunda Osmanlı Devleti'nin Hicaz Demir yollarını yapımı sırasında çatıştığı Huveytat kabilelerine bağlı milisler, Osmanlı birliklerini Maan'da yenip Akabe'yi; Faysal'a bağlı kuvvetler de Salt ve Amman'ı ele geçirdiler. Şerif Hüseyin, Mekke ve Medine'yi işgal etti.

Osmanlı hakimiyetinde uzun süre kalan ve savaştan sonra 1920 yılındaki San Remo Konferansı ile kurulan Transjordandan (Mavera-i Ürdün), İngiltere mandasına bırakıldı. Faysal'ın 1920'de Fransızlar tarafından Suriye'den ayrılmasının ardından kardeşi Emir Abdullah Ürdün'e gelerek 1921'de kendini Mavera-i Ürdün Emiri ilan etti.

Mavera-i Ürdün 1946 yılında bağımsızlığını kazandı ve daha sonra **Ürdün Haşimi Krallığı** oldu. İsrail 1948 yılında Arap-İsrail savaşında Arapları geri püskürtmüş ve bağımsız bir devlet olmuştu. Abdullah bin Hüseyin, komşusu İsrail ile yakın ilişkiler kurmuş; ama bu yakınlaşmanın bedelini hayatıyla ödemiştir. 1951'de Kudüs'te cuma namazı çıkışında bir Filistinli tarafından gerçekleştirilen suikast sonucunda öldürülmüştür.

Suikastın ardından yeni kral **Talal bin Abdullah** oldu. 1951-1952 yılları arasında kral olan Talal, tutulduğu şizofreni hastalığı nedeniyle tahtını oğlu Hüseyin'e bırakarak tahttan feragat etmiştir. Ülkenin uzun süre hükümdarı olan **Kral Hüseyin** (1953-1999), ayrıca Ortadoğu'nun da en uzun soluklu liderlerinden birisi oldu. Ürdün, 1967 yılında gerçekleşen **Altı Gün Savaşı**'nda Batı Şeria'yı işgalci İsrail'e bıraktı. 1988 yılında Kral Hüseyin, Ürdün'ün Batı Şeria'daki haklarından kalıcı olarak caydı; 25 Temmuz 1994'de Beyaz Saray'da bir araya gelen Kral Hüseyin ve İsrail Başbakanı Yitzhak Rabin, İsrail ile bir ön barış anlaşması olan **Washington Bildirgesi**'ni imzaladılar.

İki ülke arasındaki toprak sorunlarının BM Güvenlik Konseyi'nin 242 ve 338 sayılı kararlarına göre çözülmesine ve Kudüs'teki Müslümanların mukaddes mekânları üzerinde Haşimi Krallığı'nın özel bir statüsü olduğuna karar verildi.

16 Eylül 1997'de, Hamas'ın Siyasi Büro Şefi Halid Meşal'in, Ürdün'ün başkenti Amman'da saldırıya uğramasıyla Kral Hüseyin hem Araplar hem de komşusu İsrail ile zorlu bir süreç yaşadı. Bu zorlu süreçte **Halid Meşal'in zehirlenmesine neden olan esir iki Mossad ajanı karşılığında**,

İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu'dan panzehir alması ve Hamas'ın kurucusu Şeyh Ahmed Yasin'in aralarında bulunduğu 40 Filistinlinin serbest bırakılmasında önemli rol oynadı. Kral Hüseyin'in en büyük oğlu olan **II. Abdullah**, babasının 7 Şubat 1999'da hayatını kaybetmesinin ardından **tahta geçti ve halen Ürdün kralıdır**.

Ürdün, deniz seviyesinden 408 metre aşağıda olan dünyanın en alçak noktası olarak kabul edilen **Ölüdeniz'e** (diğer ismiyle **Lut Gölü**) ev sahipliği yapmaktadır. Ürdün'ün Medeba şehri mozaikleri ile bilinir. İlber Ortaylı Seyahatnamesi'nde **Medeba** için şunları söyler:

Ürdün bu, Medeba'da Bizans'tan kalma Ortodoks Aya Yorgi Kilisesi'nin taban mozaikleri o dönemdeki Ortadoğu haritasını ihtiva ediyor. Ta Konstantiniyye'ye kadar bu dünya mozaikler üzerine işlenmiş.

Ürdün sınırlı doğal kaynaklara sahip küçük bir ülkedir. Ülke şu anda bölgesel iş birliği de dahil olmak üzere sınırlı su arzını genişletmenin ve mevcut su kaynaklarını daha verimli kullanmanın yollarını araştırıyor. Özellikle **Şeria Vadişi**'ndeki su kaynakları, Ürdün ile İsrail arasındaki çözülmemeyen uluslararası su sorunu olarak literatüre geçmiştir. Ürdün, enerji gereksinimlerinin çoğunu Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinden temin etmektedir.

Ürdün, Dünya Bankası tarafından "düşük orta gelirli ülke" olarak sınıflandırılmıştır.

İngiltere, perde arkasından Ürdün'ü yöneten bir ülkedir. Eskiden ülkeler diğer bir ülkeyi kendi politikalarına uygun hareket etmesini sağlayabilmek için sert güç uygulamaları olan askeri ve ekonomik kanalları kullanırdı.

Günümüzde sert güç uygulamaları yerine üzerinde etki kurma yöntemiyle bir kişi ya da topluluk üzerinde söz sahibi olma, dediğini yaptırma yeteneği olan yumuşak güç uygulanmaktadır.

İngiltere, yumuşak güç kaynağı olarak kendi ülkesinde eğitim gören geleceğin liderlerini yetiştirmektedir. ABD dışişleri eski bakanı Colin Powell'in 2001 yılında "Ülkemiz için burada eğitim gören geleceğin dünya liderlerinin dostluğundan daha değerli bir kazanım düşünmemekteyim", sözü özel yumuşak güç kaynağı olarak uluslararası öğrencileri işaret etmektedir.

Joseph Nye'in, "Yumuşak Güç" isimli eserinde "Amerika'nın, her yıl Amerikan üniversitelerinde okuyan ve ül-

kelerine dönen yarım milyondan fazla yabancı öğrencinin ya da Silikon Vadisi'nde başarılı olduktan sonra ülkelere dönen Asyalı girişimcilerin zihinlerinde ihraç ettiği fikirler ve değerler güç yoluyla seçkin sınıfa ulaşır" sözleri üniversitelerin ve diğer eğitim kurumlarının, bir ülkenin yumuşak gücü için önemli kaynaklar olduğunun kanıtıdır.

İngiltere'de Sandhurst Kraliyet Askeri Akademisi (RMAS), genelde Ortadoğu ülkelerinin ve özelde Ürdün'ün yumuşak güç kaynaklarıdır. Taha Kılınç, "Ortadoğu'ya Dair Yirmi Tez" isimli eserinde Sandhurst sıralarından geçen en ünlü isimleri şöyle sıralamıştır:

1. Bahreyn Kralı Hamed bin İsa, Bahreyn Kraliyet Muhafız Alayı Başkomutanı Prens Nasır bin Hamed,

2. Ürdün Kralı Talal bin Abdullah (1951-52), Ürdün Kralı Hüseyin (1953-1999), Ürdün Kralı Abdullah, Ürdün Kralı Hüseyin'in kızları Prenses Aişe ve İman, Ürdün Kralı Hüseyin'in oğulları Prens Ali, Prens Hamza, Prens Haşim, Ürdün eski Veliaht Prensi Hasan'ın oğlu Prens Raşid,

3. Kuveyt Emiri Saad Salim el Sabah (15-24 Ocak 2006),

4. Umman Sultanı Kabus bin Said,

5. Katar Emiri Temim bin Hamed, Katar Emiri Hamed bin Halife (1996-2007),

6. Suudi Arabistan Kralı Abdullah'ın oğlu Prens Mut'ib, Suudi Arabistan Savunma Bakanı Yardımcısı Prens Halid bin Bender,

7. Birleşik Arap Emirlikleri Şeyh Halife bin Zayed, Birleşik Arap Emirlikleri Veliaht Prensi Muhammed bin Zayed,

8. Dubai Emiri Şeyh Muhammed bin Raşid ve Dubai Veliaht Prensi Şeyh Hamdan bin Muhammed.

Devamı diğer sayıda...

Ürdün; Suriye ve Filistin'in aksine sonradan değil, ezelden beri bir Arap ülkesidir.

Hocaların Hocası, Tevazu Ve Zühd Timsali

Bursalı Şeyh: Mehmet Zahit Kotku Hz.

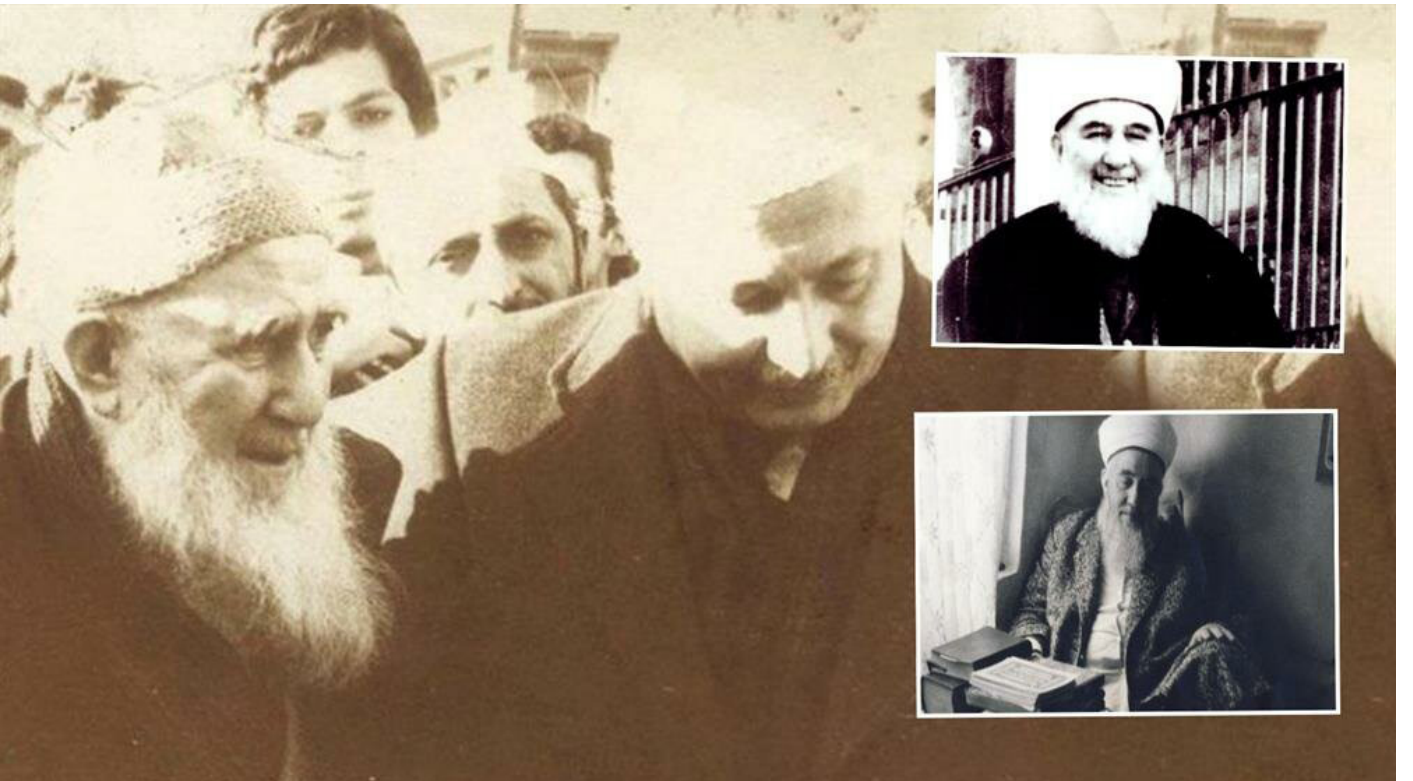
Zehra Nur YAVUZ

Mehmet Zahit Kotku bir cihan imparatorluğunun çöküş süreci henüz başlamışken, Dağıstan'dan Bursa'ya göç etmiş bir ailenin evladı olarak 1897 yılında dünyaya gelmiştir. Henüz 3 yaşındayken annesinin vefatıyla öksüz kalan bu çocuk bir devletin yıkılışına, küllerinden doğan bir milletin yeniden devlet oluşuna tanıklık etmiştir. Yaşamı süresince Birinci Dünya Savaşı'na da İkinci Dünya Savaşı'na da bizzat şahit olmuştur. Birinci Dünya Savaşı yıllarında 19 yaşında bir delikanlıyken askere çağırılmıştır. Uzunca bir süre Suriye Cephesi'nde askerlik vazifesini sürdürdükten sonra ordunun Suriye'den çekilmesi ve cephenin kapatılmasıyla askerlik vazifesine İstanbul'da yazıcı olarak devam etmiştir. İstanbul'da bulunan Gümüşhanevi Tekkesi'nde Nakşî şeyhlerinden Dağıstanlı Ömer Ziyaeddin Efendi ile tanışmış ve irfan yolculuğunun en kıymetli adımını atarak kendisine intisap etmiştir. Beyazıt, Fatih ve Ayasofya Medreselerinde çeşitli ilimler tahsil etmiş, hafızlığını da bu yıllarda tamamlamıştır. Cumhuriyetin ilk yıllarında tekkelerin kapatılmasıyla Bursa'ya dönmüş ve babasının vefatı üzerine onun vazifesini üstlenmiştir. Uzun yıllar köyünde imamlık yapan üstad 1946 yılında Üftade Camii 'ne tayin edilmiştir. 1952 yılında ise Gümüşhanevi dergâhından arkadaşı olan postnişin Abdülaziz Bekkine Efendi'nin vefatı üzerine Zeyrek'teki Ümmü Gülsüm Mescidi 'ne gelmiş ve onun manevi vazifesini devralmıştır. 1958 yılında ise vefatına kadar görev yapacağı İskenderpaşa Camii'ne nakledilmiştir. Burada memleketin yetiştirdiği kıymetli insanlarla tanışmış vaaz ve nasihatleriyle onlarda müthiş etkiler bırakmıştır. Ömrünü

Allah yolunda hizmete adanmış Mehmet Zahit Kotku 13 Kasım 1980 yılında 83 yaşındayken bu dünyadaki vazifesini tamamlayıp dâr-ı bekaya irtihal etmiştir. Cenaze namazı Süleymaniye Camii'nde muazzam bir kalabalık tarafından kılınmış, Kanuni Türbesi arkasında bulunan ebedi istirahat-gâhına defnedilmiştir.

İsmiyle müsemma bir hayat yaşayan üstad, Mehmet isminin tecellisiyle övülmüştü. Zahitti, dünyaya katiyen meyletmezdi. Soyadına yakışır bir halde tevazu hırkasına bürünmüştü. Prof. Dr. Mahmut Esad Coşan Hoca Efendi onun tevazuuna olan hayranlığını her fırsatta dile getirmiş; sade ve mütevazı giyimini, halka yakınlık maksadıyla bir taşralı gibi halkın diliyle konuşmasını, aldığı eğitime rağmen basit anlaşılır bir üslup kullanmasını onun tevazuunu yansıtan güzel hasletler olarak nakletmiştir. "Ben bilirim" diyenden geçilmeyen, kibir belasının kalpleri esir aldığı bir çağda gerektiğinde talebelerinin karşısında bile "ben bilmem" demekten çekinmeyen tavrı mütevazı kişiliğinin bir başka tezahürüdür.

Peygamberî metotlarla irşad vazifesini yürüten üstad kendi tabiriyle "sözü yere düşürmek olmaz" derdi ve ona göre davranırdı. Birinden bir şey isteyecekse veya birine bir nasihatle bulunacaksa kelamı yere düşürmeden sözüne riayet edecek biri olup olmadığına bakardı. "İsteme, geri çevirme, ısrar etme!" düsturunu elden bırakmazdı.

“Ne dervişlikte, ne şeyhlikte, ne imamlıkta iş yok. İş Allah’ın rızasını kazanabilmekte, iş Allah’a kul olabilmekte.” diyerek Rızaullahı kazanmayı her şeyin üstünde gören, şeyhlik makamı ile övmekten imtina eden bir karaktere sahipti.

Türkiye’nin içtimai, siyasî ve ilmî hayatında önemli bir yere sahip olan Turgut Özal, Prof. Dr. Necmettin Erbakan, Prof. Dr. Sabahattin Zaim, Prof. Dr. Mahmut Esad Coşan gibi birçok isim onun sohbetlerinde bulunmuş ve ilminden istifade etmiştir.

Dervişliğin ötesinde bir misyon yüklenen üstad, Prof. Dr. Nazif Gündoğan’ın ifadesiyle “görünmeyen bir üniversite”dir. Memleketi hem maddî hem manevî yönden kalkındırmanın yollarını arayan, gerektiğinde taşın altına elini koymaktan çekinmeyen Mehmet Zahit Kotku, Necmeddin Erbakan hoca ile Gümüş Motor Fabrikasının kurulmasına öncülük etmiş ve sanayileşmeyi desteklemiştir. Aynı zamanda damadı olan Esad Coşan Hoca Efendi onun, tüketici bir derviş değil üretici bir derviş olmayı öğütlediğini nakleder. Mehmet Zahit Kotku Hz. bireysel edimlerden ziyade toplumun tamamına faydası olacak yatırımlar yapılırsa diye düşünür ve bunu her fırsatta dile getirirdi. Bir gün; “şu kapının önünde dizilen lüks arabalardan rahatsız oluyorum. Yabancı memleketlerde çalışmak zorunda olan bir sürü insanımız var onların haline üzülüyorum. Otomobilleri kapıya dizmek yerine fabrikalar atölyeler kurulsa da hem vatandaşlara iş bulunsa hem de yabancılara köle olmaktan kurtulsak” diyerek bu husustaki düşüncelerini ve hassa-

siyetini samimiyetle belirtmiştir. Öğrencileri hem dünyayı imar edip hem ahireti mamur etmenin yollarını üstadın halini müşahade ederek öğrenmişlerdir. Halk içinde Hak ile meşgul olan, zâkirin safâya erişeceğinden şüphe duymayan, cennete değil cenneti yaratana âşık olan örnek bir şahsiyetti.

İstanbul Cağaloğlu’ndaki Işıklar Kitabevi’ni bir ilim ve irfan yuvası haline getiren gazeteci-yazar Abdullah Işıklar ; “ipek gönüllü, gül çehreli bir insandı hazret “ der onun için.

Ali Ulvi Kurucu onun yüksek tahsille meşgul olan gençliği kurda kuşa yem etmemek için nasıl kol kanat gerdiğini hayranlıkla anlatır. “ İrfanıyla, takvasıyla, manevi kemaliyle bir ahlak abidesi, örnek bir insandı” der.

Nakşibendi şeyhlerinden Ahıskalı Ali Haydar Efendi : “ Hasip Efendi’yi tanımım büyük zâttı. Aziz Efendi’yi de okuduğum bir yazısı ile tanıdım o da büyük bir insandı. Amma şu Bursalıyı görüyor musun? İşte o Gümüşhaneli’nin ta kendisi.” diyerek onun kıymetini nazarlarımıza sunar.

“Ölmek istemediğin yerde olma” diyen üstad bu sözlerle bir yaşam felsefesi sunmuş tasavvufî ahlakı, tevazusu, genç nesillere öncü ve rehber oluşuyla gerçek bir âlim nasıl olur bizlere göstermiştir. Belki onun bu ahlakından etkilenen anneler oğullarına zahit ve arif olsun, nesillere öncülük eden bir aksiyon insanı olsun diye çocuklarına onun ismini koymuşlardır. İsmi anıldığı her yerde açtığı ufuk hatırlansın ve kıyamete dek dualarla anılsın.

**“Ne dervişlikte,
ne şeyhlikte,
ne imamlıkta iş yok.
İş Allah’ın rızasını
kazanabilmekte,
iş Allah’a kul
olabilmekte.”**

Kişi Okuduktan Sonra Ne Yapar?

Şevket HÜNER

Okur yazar. Okur yaşar. Okur yapar. Okur (için için) yanar. Okur (âlemi) yakar. Okur (baş) kakar.

Okur (kastıkça) kasar. Okur (ayağı) kayar. Okur (ölçer) tartar. Okur (kattıkça) katar. Okur yatar.

Okur (sıkıntıdan) patlar. Okur (önüne gelene) çatar. Okur (battıkça) batar. Okur (kıyama) kalkar.

Okur umursar. Okur sapar. Okur tapar. Okur yayar. Okur (hemen) kapar. Okur bakar. Okur bunar.

Okur çakar. Okur (battıkça) batar. Okur (herkesi) satar. Okur (edepsizce) sarkar. Okur söver.

Okur döver. Okur (gölgesinden bile) korkar. Okur sunar. Okur (ve) koşar. Okur duyar. Okur görür.

Okur anlar. Okur uçar. Okur şaşar. Okur coşar. Okur sayar. Okur (birilerine) takar. Okur yavşar.

Okur taşar. Okur sarsar. Okur siner. Okur (tepemize) biner. Okur (yerinden) fırlar. Okur yutar.

Okur (yerine) çakılır. Okur donar. Okur (birilerine) takılır. Okur (yâr sanıp) sarılır. Okur (ve) darılır.

Okur (dayanamaz) çöker. Okur kuser. Okur (ortalığı) batırır. Okur kısar. Okur verir. Okur alır.

Okur sallar. Okur atar. Okur (hançerini) saplar. Okur (bir yerlere) zıplar. Okur söyler. Okur dinler.

Okur tutturur. Okur ıskalar. Okur tutar. Okur yıkar. Okur (tüm yolları) tıkar. Okur kavrar.

Okur (sıktıkça) sıkar. Okur boğar. Okur yıpratır. Okur (pislik) sıçratır. Okur (yerinden) zıplatır.

Okur unutur. Okur savsaklar. Okur suçlar. Okur gazlar. Okur yaptırır. Okur saptırır. Okur bıraktırır.

Okur kandırır. Okur uyutur. Okur uyandırır. Okur patlatır. Okur çıtlar. Okur fısıldar. Okur öğretir.

Okur saklanır. Okur belletir. Okur söyletir. Okur inletir. Okur dinletir. Okur korkutur. Okur sindirir.

Okur (tüm dertleri) dindirir. Okur vurur. Okur (can evinden) vurulur. Okur fırlatır. Okur tırlatır.

Okur durur. Okur durulur. Okur yorulur. Okur yoğrulur. Okur çoğalır. Okur azalır. Okur susar.

Okur pular. Okur göçer. Okur konaklar. Okur konuklar. Okur selamlar. Okur karşılar. Okur yolcular.

Okur kazanır. Okur kazandırır. Okur kaybeder. Okur kaybettirir. Okur sabreder. Okur müjdeler.

Okur bıkar. Okur bıktırır. Okur yuğar. Okur iyileştirir. Okur kötüleştirir. Okur affeder. Okur sinirlenir.

Okur sinirlendirir. Okur yırtar. Okur (bölüp)parçalar. Okur ekler. Okur eksiltir. Okur onarır.

Okur yaralar. Okur anlamlandırır. Okur saçmalar. Okur sırtır. Okur kıvrır. Okur sıyrır. Okur yeşertir.

Okur kurutur. Okur ümitlenir. Okur gamlanır. Okur eler. Okur eker. Okur söker. Okur yükseltir.

Okur alçaltır. Okur aşağılar. Okur gönendirir. Okur bulandırır. Okur tiksindir. Okur kirletir. Okur temizler.

Okur soğutur. Okur somurtur. Okur kutsar. Okur çemkirir. Okur darlanır. Okur ferahlar. Okur eğitir.

Okur eğriltir. Okur yamultur. Okur doğrultur. Okur doğurur. Okur açılır. Okur kapanır. Okur tutulur.

Okur sevdalanır. Okur okutur. Okur sarsılır. Okur depresir. Okur saklar. Okur açıklar. Okur hıfzeder.

Okur zedeler. Okur sadeleşir. Okur besler. Okur (saygı) duyar. Okur yansıtır. Okur çekinir.

Okur düşünür. Okur düşündürür. Okur hisseder. Okur hissettirir. Okur müzminleşir. Okur şükreder.

Okur (isyan) eder. Okur zulmeder. Okur keskinleşir. Okur sivrileşir. Okur masumlaşır. Okur tuhaflaşır.

Okur bayağılaşır. Okur cahilleşir. Okur kibirlenir. Okur münkirleşir. Okur müminleşir. Okur (ve) başlar.

Oku yaradan Rabbinin adıyla! O, insan alaktan yaratmıştır. Oku. Çünkü senin Rabbinin cömertliğinde sınır yoktur. O kalemle öğreten, insana bilmediklerini öğretendir (Alak/ 1-5)

Yoksul Endüstrisi

Ferdi ÇÜRÜK

Cama yaslandı. Dizlerini kırıp ayakta beklemenin daha az yoracağına inananlardandı. Otobüsün sık duraklar arasında dur kalkları midesini bulandırıyor. Erken kalkmaya alışık olmadığından kahvaltı niyetine bir şeyler atıştırmaya yeltendiğinde iki zeytinden ötesini görememişti. Önündeki tutamaçlardan birine tutunup asılı koluna boynunu bıraktı. Kısık gözleri kapiya yakın kızın çantasına ilişti. Omuzdan çapraz kemerli siyah çanta hızını koruyamayan otobüsün yarattığı salınımla belinin çeperlerine çarpıp uzaklaşıyordu. Daha önce gördüğünü anımsadı. Zihnini kurcalayıp berrak bir mekan aradı. Çapraz kemerli, saçı uçlarından kıvrımlı, köklerine deyin tonları birbirini tutmayan cinsten. Kimse-nin yüzüne bakamazdı, bunu açıklayamadığı bir daraltıyla özdeşleştiriyordu. Çantalılar, uzun etekliler, kravatlılar, topuklular, kıvrıcıklar, düzler. O gün hangisi ise gözünün almaçlarına değen görüntü bir şeyler kurar hayallerine misafir ederdi. Arkasından yürüdüğünü düşünür ait olduğu mekana kadar geçeceği yolları tahmin etmeye çalışırdı. Bir defasında tuhaf giyimli kır saçlı güzel kokan bir adamın ardından bakarken nerelerden geçebileceğini kestirememiş ardından yürümeye koyulmuştu. Semtin iki büyük meydanını birlikte tüketmişlerdi. Caddenin sonunda daralan sokaklardan birine girince adam aniden durup ceketini sıyırarak belindeki silahı gözüne sokmuştu. Gülümsedi. Başını kaldırıp kravatını düzeltti. Kendisine bir beden büyük gelen ceketini omuzlarına çekip kapiya yanaştı. Saçları kıvrır kıvrır. Doğru kelime bu muydu, pek tabii dalgali da diyebilirdi. Kıvrır kıvrır hoşuna gitmişti, uçlarından köklerine koyulaşan saçların arasında boşlukta salınan küçük top burun... “böylesi kurumsal bir şirketin parçası olmaktan onur duyarım” aşağı yukarı buna benzer bir cümle kuracaktı. Yürürken elektrik direklerinin birinde işsiz aranıyor diye asılan ilan için bugün mülakata girecekti, onur yerine kıvanç dese kurumsal yerine de aile. Böylesi bir ailenin. Böylesi, yani nasılsı. Böylesi işte. Parası vardı. Babadan kalma iki evden birisi kiradaydı. 29 yaşında zoraki işletme mezunu... bu kadar efendim geçmişim, özür dilerim öz geçmişim. Otobüsten indiğini algılayamamıştı bile. Ezberlenmiş eylemler hoşuna giderdi. Kalabalığa baktı, insanların çoğunu tanıyor gibiydi. Yürürken adımlarının aldıkları biçim hep aynıydı, aceleci adım, borçlu adım ki yayvan ve yalpalayarak yürürlerdi, bir intikama giden adımlar. İş adamı adımları, mutsuz kadın adımları, tedirgin adımlar, varacağı yere yabancı adımlar, yoksul adımlar... Başını öne eğdi, adımlarını seyretti. Pantolonunun paçaları tozlu. Eğilmek istedi, duraksadı ve yeniden yürümeye devam etti. Rıhtıma paralel uzanan cadde üzerinde koyu mavi camlarla kaplı yüksek binanın girişini aradı. Etrafında iki tur döndükten sonra ince bir çizgiyle kanatlara ayrılan saydam cam kapiya tesadüf etti.

- iş görüşmesi için gelmiştim. Kadın bakışlarını önündeki ekrandan ayırmadan

- kimdi?

- Mutlu ben

- mutlu

- mutlu lüzumsuz.

- Mutlu lüzumsuz bey bir alt kata inin sizi karşılayacaklar. Kendisine verilen ziyaretçi kartıyla turnikelerden geçti. Karşılıklı on kadar olan asansörlerden birine bindi. -1 tuşunu arandı bulamayınca 1'e bastı. Gerisin geri inmek ona utanç verici geldi. Asansör durunca koridora çıkıp başka bir asansöre bindi. Yine -1'i bulamayınca O'a basıp başa döndü. Zemini döven topuk seslerinin geldiği tarafa yöneldi. Dizlerinin üzerinde kalem etekli mağrur adımlara sordu

- -1'e nasıl inebilirim. Kadın dudaklarını oynatmadan halka küpelerini konuşturuyordu.

- E'den sonraki asansörlerden birine binin. Hızını kesmeden topuklarını aynı şiddetle zemine geçirerek uzaklaştı, nasıl olur da beli bu kadar ince olurdu. Sanki karnında yan yana durması gereken organları üstüste dizilmişti. Nihayet -1'e inmişti. Orta yaşlı boyu kısa sayılacak şişman bir adam göbek deliğinde biten kravatını yana yatırarak buyur etti.

- işletme mezunusunuz.

- evet efendim, yabancı dilim yok ama öğreniyorum kur-sa gideceğim

- gerek yok. Çok yürüyormuşsunuz sürekli geziyormuşsunuz.

- evet, ama bu işlerimi yapmama engel değil.

- ne iş yapacağını biliyor musun.

- hayır ama..

- işin yürümek. Bıyıklarının arasında kaybolan ince dudaklı gülümserken belirir gibi oldu. Mülakat değil de adamın yüzüne bakmak zorunda olması kalbini hızlandırıyor. Biz 70 yıldır ayakkabı ihrac ettiğimiz gibi yurttan da geniş pazarlara yayılmış bir markayız. Yeni bir proje için senin gibi kafası rakamlara biraz basan aylak tiplere ihtiyacımız var, aylak diye tekrarlardı içinden, bu yakıştırmayı sevmiştii. Yine de ceketin içinde omuzlarını küçültüp yanıtladı

- aylak olacak kadar zengin değilim maalesef. Anlamış mıydı ya da orali olacak mıydı. Bıyıklarını uçlarından ağzının içine çeken adam yeniden lafa girişti.

- her neyse. Şimdi projenin reklam işleri tamam “sen yürü başkası koşsun” sloganımız bu. Belirli ürünlerden bir çift ayakkabı alan adına bir çift de ihtiyacı olana kendimiz ileti-

yoruz. Ne kadar güzel bir proje değil mi. senin işin sokakları gezip ihtiyaç sahiplerini belirlemek. Hedefimiz 100 bin çift ayakkabıyı bu ay ihtiyaç sahiplerine ulaştırmak

- yani 100 bin çift ayakkabı satmak
- e evet tabii. Sonuçta biz kazanacağız ki yoksulları sevindireceğiz.
- ya bulamazsam
- nasıl
- yani dediğiniz miktarda yoksul bulamazsam.
- var ki böyle bir proje doğdu. Kabul ediyor musun, bulduğun yoksul başına prim alacaksın, ayrıca yemek ve yol ücretin şirketten. Düşündü,
- yoksullar hep var olsun o zaman. Kabul ediyorum.

Elden bir miktar avans alıp gerisin geri yola düştü. Danışmadaki kadın kimliğini uzatırken fotoğrafına bakmıştı. Kimliğini çıkarıp fotoğrafına benzemeye çalıştı. Taklitte beceriksiz olduğunu biliyordu. Tutup kendisi olmaya çalışsa şişman adamın teklifini kabul etmezdi, bir başkası olmaya inandırdığı yüzü hatırladı. Saçlarının uçları kıvrır kıvrır, sarıdan kahveye köklere uzanan tonlar, niçin ağlıyorsun filiz demişti, mutlu değil miyiz. Rastgele bir çay bahçesine ilişti. İkinci vakitlerinin bungan kokusu boğazına yapışmıştı. İkincileri sevmeyen insanların can sıkıntısına neyin iyi geldiğini aramakla geçen mevsimleri yaşıyordu. Çay söyledi. Omzundan kayan ceketinin iç cebinden bir sigara çıkardı. Sen

yürü başkası koşsun, yoksullar var olsun biz para kazanalım, ne kadar çok yoksul o kadar çok ayakkabı. Aptal adam yürümenin asil bir eylem olduğunu düşünüp yoksulları koşturuyor, yüzünü buruşturdu. Bir yönüyle haklıydı, heybesi boş olanın yürümekle işi olmazdı. Çıkışa doğru kurulan masada arkası dönük kızın ayırdına vardı, çapraz kemerli siyah çanta yeşil elbise saçları uçtan kıvrır kıvrır. Gülümsedi. Karşısında oturan adam heyecanla bir şeyler anlatıyordu. Ceketini omuzlarında sabit, yüzünde zorlama bir güleçlikle yarı baygın kızın yüzüne bakıyordu, yüzü nasıldı acaba, bir tek burnunun ucunu görebilmişti. Sürekli çıkışları mesken edinmesi tedirginliğinden miydi. Az sonra masadan kalktılar. O da kalktı. Hızlıca hesaplaşıp önden çıkmaları için duraksadı. Kapıda ceplerini karıştırdı, kızın adamdan ayrı yöne sapmış olduğunu görünce kalbi hızlandı. Şehrin keşmekeş kalabalığını beraber yardılar. Yine o daralan sokaklar yine taşları döven topuk sesleri, birbirine uçlarından bağlı sokaklarda yoksul yoktu, ya da varsıl rolünde memurların yürüyüşlerini taklit edenlerden gayrı kimseyi bulamamıştı. Yol ayrımlarının birinde birden karşısında beliren yüze uzunca baktı

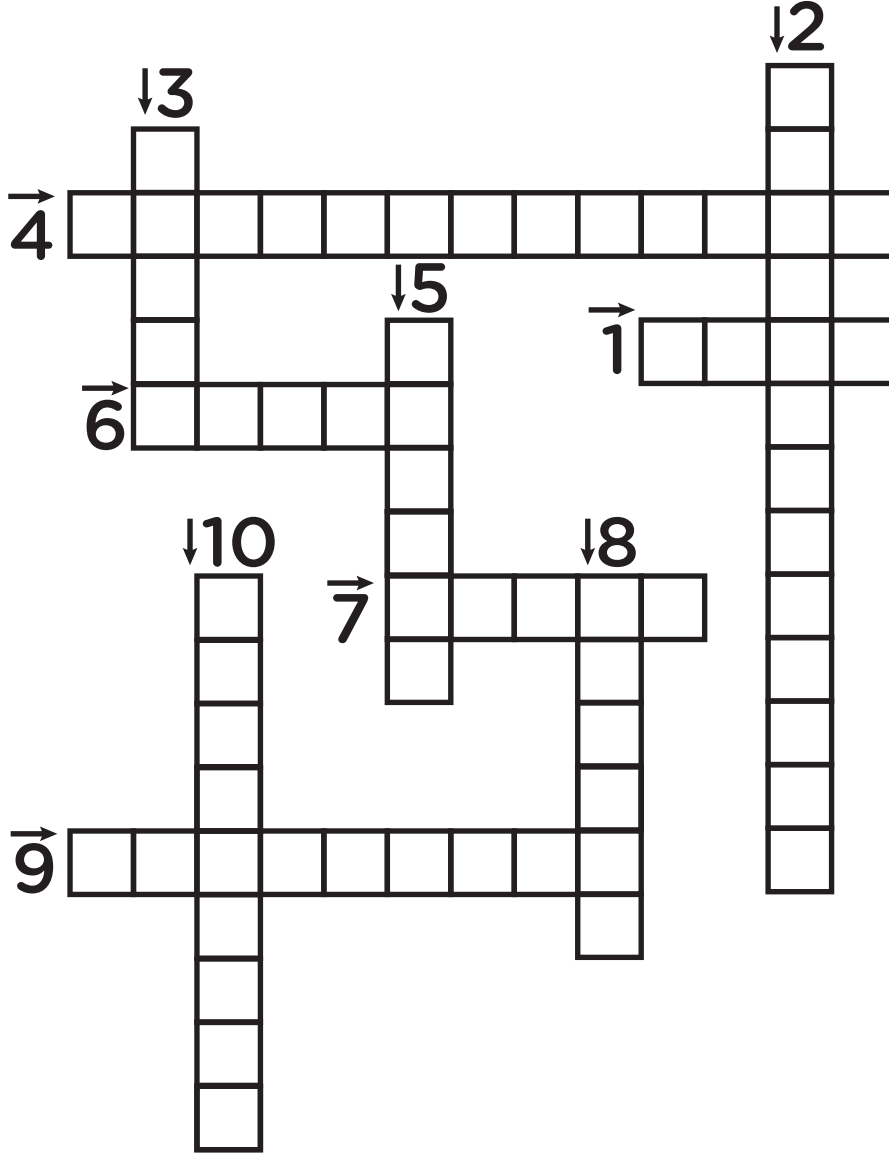
- bir şey mi istiyorsunuz, neden beni takip ediyorsunuz
- hayır takip etmiyorum. Yol güzel

SİYER BULMACA

Ecrin ALTAŞ

*Siyer kare bulmaca etkinliğimizde sayılar belirtilmiştir. Sayıların yanında ok ile yönlendirmeler yapılmaktadır. Bu oklar ilgili soruda cevabın hangi yöne doğru doldurulacağını göstermektedir.

1. İslam tarihinde ilk Cuma namazı nerede kılındı?

2. Peygamberimiz, kendisi hicret etmeden önce İslam'ı anlatmak ve öğretmek üzere hangi sahabe'yi Medine'ye gönderdi?

3. Peygamberimiz'in ilk kaldırdığı kan davası kimindir?

4. Peygamber Efendimiz amcasının ölümünden sonra Taif'e İslam'ı anlatmak için gittiğinde yanında bulunan sahabe kimdir?

5. Müslümanların ilk hicret yurdu olan Habeşistan'da Müslümanları iyi bir şekilde ağırlayan ve onlara iyilikte bulunan hükümdarın ismi nedir?

6. Peygamberimiz'in, İslam medeniyetinin evrensel ve insani ilkeler çerçevesinde temellerini attığı ve Medinelilerden bu ilkelere uyacaklarına dair söz aldığı ilk olay hangisidir?

7. Peygamber Efendimiz'in süt kardeşinin adı nedir?

8. "Yesrib" hangi şehrin eski ismidir?

9. Hz. Peygamber'in iki kızıyla evlenmiş olması sebebiyle Hz. Osman'a verilen isim nedir?

10. Hz. Peygamber'in nübüvvetinin 10. Yılında (620) hayatında çok büyük bir yeri olan amcası Ebû Tâlib ve yirmi beş yıl mutlu bir hayat yaşadığı eşi Hz. Hatice'nin üç gün arayla vefat ettiği yıla ne denir?

eskimo

ş ö m i n e

Uzun yıllara dayalı sektör deneyimiyle hizmet vermekte ve sizlere güvenli bir ortamda sıcak ve keyif dolu saatler yaşamamanın yöntemini sunmaktadır.

 eskimosomine

 Cennet Mah. Antikalar Cad. Saadet Apt. No: 2/D Küçükçekmece/İstanbul

 0212 540 29 39

 0533 162 29 39

Yediveren

ÇOCUK KULÜBÜ

4 - 6 Yaş Çocuklarımızın Eğleneceği ve Öğreneceği Kulübümüze Bekliyoruz!

KULÜBÜMÜZDE NELER Mİ VAR?

- ELİF BA • İSLAMİ EĞİTİMLER • ALLAH VE PEYGAMBER SEVGİSİ
- DEĞERLER EĞİTİMİ • SANATSAL ETKİNLİKLER • AKIL OYUNLARI
- PSİKOMOTOR GELİŞİMİ • BEDENSEL AKTİVİTELER

 İncirtepe Mahallesi
240. Sokak No:5 / ESENYURT
    imhesenyurt
 yediverencocukkulubu

BİLGİ VE İLETİŞİM: 0530 857 92 26

“Acı duyabiliyorsan, **canlısın**.
Başkalarının acısını duyabiliyorsan, **insansın**.”
Tolstoy

ISSN 2757-5535

9 772757 553009

Hammermeister